

การผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ “TRAPPED”
THRILLER FILM PRODUCTION “TRAPPED”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ “TRAPPED”
THRILLER FILM PRODUCTION “TRAPPED”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ เรื่อง “ TRAPPED ”
THRILLER FILM PRODUCTION “TRAPPED”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 31 ก.ค. 2560
(อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะลุล่วงไม่ได้หากไม่มีผู้สนับสนุนทั้ง
คำแนะนำและข้อชี้แนะอันเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า

ขอบคุณแม่ นาง อนงค์ภัทร ฐานุพลพัฒน์ ผู้สนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายตลอดการถ่ายทำ

ขอบคุณพ่อ เศรษฐภัทร ฐานุพลพัฒน์ ผู้เป็นธุระเรื่องสถานที่

ขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ยวีศักดิ์ รัศมีใหม่ที่คอยให้การปรึกษาตั้งแต่เริ่ม
กระบวนการจนถึงเมื่อสิ้นสุดกระบวนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ	ก
	กิตติกรรมประกาศ	ข
	สารบัญ.....	ค
	สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่		
1	บทนำ.....	1
	ที่มาและความสำคัญของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
	ขอบเขตของโครงการ.....	3
	ลักษณะของโครงการ.....	3
	แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
	การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างตัวละคร.....	4
	การศึกษาองค์ประกอบศิลป์จากภาพยนตร์เรื่อง THE WITCH.....	5
	การศึกษาบทภาพยนตร์จากภาพยนตร์เรื่อง FUNNY GAME.....	7
	การวิเคราะห์การเล่าเรื่องจากภาพยนตร์เรื่อง FUNNY GAME.....	8
3	บทภาพยนตร์.....	12
	แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	12
	การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	12
	สรุปการวางโครงเรื่องของภาพยนตร์ระทึกขวัญ.....	12
	SCENARIO.....	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
บทภาพยนตร์เรื่อง TRAPPED	17
การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	21
4 ขั้นตอนการทำงาน	26
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	26
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	34
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	39
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	42
ประวัติผู้เขียน	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง THE WITCH	6
2	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง THE WITCH	6
3	ภาพโปสเตอร์เรื่อง FUNNY GAMES ปี 1997 และ 2007	8
4	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง FUNNY GAME	9
5	ภาพของนักแสดงในบทบาท พรานทุม	28
6	ภาพของนักแสดงในบทบาท นักข่าว	29
7	ภาพของนักแสดงในบทบาท อ่อน	30
8	ภาพบ้านนายพรานที่ปรากฏในภาพยนตร์	32
9	ภาพบ้านอ่อนที่ปรากฏในภาพยนตร์	33
10	ภาพป่าเขตรกที่บ	34
11	ภาพขนาด medium ใช้ในการติดตามตัวละคร	34
12	ภาพจากร้านคาราโอเกะที่ถูกตัดออก	36
13	ภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำในจังหวัดกาญจนบุรี	37
14	ภาพบรรยากาศภายในบ้านอ่อน	38
15	ภาพที่ถ่ายทำในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยคน้อย	39
16	ภาพที่ถ่ายทำในจังหวัดกรุงเทพ	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ในรั้วมหาวิทยาลัยตลอดสี่ปีของข้าพเจ้า ตลอดระยะเวลาสี่ปีในการเรียน ข้าพเจ้าได้เติบโตและเห็นความจริงของสังคมแบบไทย ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าเคยมีปัญหากับอาจารย์ในภาควิชาหลาย ๆ ท่าน ข้าพเจ้าได้เห็นความเห็นแก่ตัว ข้าพเจ้าได้พบเจออาจารย์ที่นึกถึงตัวเองเป็นสำคัญจนลืมไปว่าหน้าที่ของคุณคืออะไร และมันขัดต่อการกระทำของคุณเพียงใด ก่อนหน้านั้นข้าพเจ้าโตมาในสังคมที่ค่อนข้างตรงไปตรงมา ทุกอย่างเป็นธรรมและมีเหตุผล แน่ใจว่าเมื่อเกิดความไม่ยุติธรรมหรือความไม่ถูกต้องขึ้น ข้าพเจ้าจะถูกขึ้นมาทักท้วงกับการกระทำเหล่านั้น ซึ่งผลลัพธ์ก็คือข้าพเจ้าเจ็บปวดจากความจริงที่ว่า ข้าพเจ้าไม่สามารถทำอะไรบุคคลเหล่านั้นได้เลย ซึ่งนั่นยังทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจความจริงที่ว่าผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าไม่สามารถจะเอาชนะผู้ที่มีอำนาจมากกว่าได้เลย แม้ว่าความจริงนั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม

ในสังคมปัจจุบันทุกอย่างเป็นไปอย่างเร่งรีบ ทุกคนต่างเร่งรีบที่จะไปในจุดที่ตนหมายปองว่าจะไปให้ถึงโดยไม่สนใจว่าจะไปถึงจุดนั้นได้อย่างไร จนบางครั้งอาจลืมนึกถึงวิธีการที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จนั้นๆ ในมุมมองของข้าพเจ้า ความสำเร็จที่ได้มา จะเป็นความสำเร็จที่น่าภาคภูมิใจต่อเมื่อความสำเร็จนั้นได้มาจากวิธีการหรือกระบวนการที่ถูกต้องและน่าภาคภูมิใจ ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะอาจารย์ นักการเมือง ตำรวจหรือทหารผู้ที่มีอำนาจและเป็นทีเคารพหลายๆท่านในบ้านเมืองเรา กำลังใช้อำนาจในทางที่ผิด มุ่งหวังให้อำนาจเหล่านั้นนำพามาซึ่งความสุขสบายของตนเองและพวกพ้องเพียงอย่างเดียว โดยไม่สนถึงผลกระทบที่จะตกไปสู่ผู้อื่นเลย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอเรื่องราวของนายพรานต่างจังหวัดคนหนึ่งผู้หลงผิด จากชีวิตที่เต็มไปด้วยปัญหามากมาย ทำให้พรานผู้นี้ได้หลงกระทำความผิดที่จะเป็นตราบาปอยู่กับเขาไปชั่วชีวิต โดยถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์ ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้จะเล่าเรื่องของนายพรานผู้หนึ่งที่เข้าไปเจอกับเด็กสาวคนหนึ่งภายในป่า ด้วยปัญหาจากความเครียดมากมายทำให้นายพรานผู้นี้ตัดสินใจฆ่าคนนั้นโดยมีนักข่าวแคะคนหนึ่งเป็นผู้จัดการจัดการดูแลสถานการณ์ทั้งหมดด้วยเหตุผลทางผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทำข่าวครั้งนี้ ซึ่งข้าพเจ้าอยากนำเสนอให้ผู้ชมเห็นถึงสถานะของอำนาจและการทำข่าวที่มีระบบเป็นทอด ๆ ไป จากผู้ที่มีอำนาจมากกระทำกรณคดีต่างๆ ไปถึงผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าเป็นทอดๆ ไป เหมือนกับตัวละครหญิงสาวที่โดนนายพรานผู้ที่มีกำลังมากกว่าข่มขืน และหลังจากนั้นนายพรานก็โดนคนแคะผู้ที่มีอำนาจมากกว่าจัดการเอามาใช้เป็นเครื่องมือในการทำสิ่งต่าง ๆ เป็นทอด ๆ ไป

ในการนำเสนอแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าประทับใจมาทำเป็นภาพยนตร์ ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นเหมือนการระบายความรู้สึกของข้าพเจ้าไปด้วยอีกทางหนึ่ง แต่แน่นอนว่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ไม่ได้เป็นความจริง เป็นเพียงเหตุการณ์จำลองที่ข้าพเจ้าต้องการเทียบเคียงให้คนดูได้รับความรู้สึกเจ็บปวดแบบเดียวกับที่ข้าพเจ้าได้รับ แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับการเล่าเรื่องและความสนุกของเรื่องเป็นสำคัญเช่นกัน ดังนั้นความตั้งใจของข้าพเจ้าคือการผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญที่ดูให้เป็นภาพยนตร์น่ากลัวที่สนุกเรื่องหนึ่ง แต่ในขณะที่ดูกันถ้ามองลึกลงไปดีดีก็จะเห็นถึงการเปรียบเทียบและเสียดสีที่พูดถึงเรื่องเหตุการณ์ที่ความเศร้าของสังคมแบบไทย ๆ มากมายเช่นกัน

สุดท้ายเมื่อภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่ามันจะทำหน้าที่บอกเล่าเรื่องราวความรู้สึกเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้ามีกำลัง ในการต่อสู้กับความไม่ถูกต้องต่อไป แล้วถ้าโชคดี ข้าพเจ้าก็หวังว่ามันจะทำหน้าที่ปลุกไฟให้กับคนรุ่นใหม่และคนรุ่นเก่าเอง ตระหนักและกล้าลงขันต่อสู้กับปัญหาเหล่านี้สักที

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ
2. เพื่อศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์แนวระทึกขวัญที่สามารถเปรียบเทียบเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ความจริงในสังคมได้
3. เพื่อระบายความรู้สึกภายในใจของคนออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญความยาว 30 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง Black magic pocket digital format widescreen บันทึกเสียงภาษาไทย/subtitle English

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ ถ่ายทอดเรื่องราวความเจ็บปวดผ่านตัวละครนายพรานผู้หลงผิด ไปกระทำความชั่วบางอย่างซึ่งตนไม่สามารถจะแก้ไขมันได้และต้องติดอยู่กับมันไปตลอดชีวิต ภาพยนตร์เน้นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเจ็บปวดของตัวละครทั้งสามคน หญิงสาว นายพรานและคนแคระ

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ทบทวนและบันทึกความทรงจำที่เลวร้ายของตนเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจ
2. ศึกษาการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์แนวระทึกขวัญต่างๆ
3. เขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์
4. ขั้นตอนถ่ายทำ (pre-production)
5. ขั้นตอนถ่ายทำ (production)
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (post-production)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการคิด เตรียมการผลิต ตลอดจนการผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ
2. ได้วิพากษ์วิจารณ์ความจริงที่เกิดขึ้นในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์นั้น เป็นเรื่องราวประสบการณ์ความคับแค้นใจของข้าพเจ้าที่มีต่อสิทธิและความยุติธรรมในมหาวิทยาลัยพื้นที่แห่งการเรียนรู้ของตัวเอง นำมาพัฒนาและดัดแปลงให้เข้ากับนิทานกริมที่ข้าพเจ้าสนใจ ตัวภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกที่เจ็บปวดทรมานที่มีต่อสิ่งชั่วร้ายที่ไม่อาจจะต่อสู้ได้ โดยเล่าผ่านมุมมองของนายพรานผู้หลงผิด เป็นทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำในเวลาเดียวกัน ดังนั้นข้าพเจ้าเลือกใช้ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าได้รับและความน่าสนใจของนิทานกริมมาดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ และศึกษาการดำเนินเรื่องและการถ่ายทอดอารมณ์ที่สอดคล้องกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างตัวละคร

ลักษณะทางกายภาพ (Physical aspect)

พรานทุม : ชายวัยกลางคนอายุประมาณ 40 ปี สูงราว 170 ร่างกายกำยำ ตัวสูงใหญ่ หน้าผากนูนชัด เป็นสัน ตาโต สายตามุ่งมั่นมีอุดมการณ์ ผิวดำคล้ำมีรอยแผลเป็นหลายจุดที่บริเวณแขน ผิวกายค่อนข้างหยาบ มีลอบดำๆแดงๆเป็นหย่อมๆจากการที่ตากแดดเป็นเวลานาน มีความเข้าทางด้านการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์การดำรงชีวิตในป่า มีทักษะการเอาตัวรอดสูง

นักข่าว : ตัวสูงยาวร่างกายผอมบาง ผิวสีแทน หน้าตาเป็นมิตรและดูอารมณ์ดี ตาโต จมูกโด่ง ปากกว้าง ภาพรวมดูเป็นคนเก้งก้าง

เพื่อนนักเรียนสาว : ตัวผอมบาง ผิวสีแทนสม่ำเสมอทั่วทั้งตัว มีแค่บริเวณต้นขาที่ขาวกว่าส่วนอื่น เล็กน้อย เธอตัวไม่สูงมากถ้าเทียบกับผู้ใหญ่ทั่วไป แต่ก็สูงพอสมควรในกลุ่มเพื่อนนักเรียนชั้นเดียวกัน จมูกเป็นสัน ตาโต คิวค่อนข้างบางเป็น ไรชนเรียงตัวกันเห็นเป็นทรงไม่ชัดมากนัก ตัดผมทรงนักเรียนแนวสั้นผมเรียงกันเสมอตั้งหู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)

พรานทุม : ฉลาด เชื่อในความคิดของตนเอง เชื่อมั่นในตัวเองเนื่องจากตนเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นคนรักครอบครัว รักพวกพ้อง บริบทรวม ๆ เหล่านี้ทำให้พรานกลายเป็นคนเห็นแก่ตัวหรือน้อยที่สุดเห็นแก่พวกพ้องตัวเองเป็นสำคัญอย่างเดียว

นักข่าว : เป็นคนเจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ ปกป้องตัวเองเสมอ แต่ขยันและมุ่งมั่นในสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

อ้อนนักเรียนสาว : เป็นคนเชื่อมั่นในตัวเอง มีความฝัน รักการพจญภัย ชอบหาคำตอบ เมื่อตั้งใจอะไรมักจะต้องทำให้สำเร็จ เป็นคนมีจิตใจอ่อนไหว ไม่เชื่อในพระเจ้าและไม่มีศาสนาใดเนื่องจากตนไม่พบว่าสิ่งเหล่านั้นพิสูจน์ให้เห็นเชื่อได้ว่าเป็นความจริงทั้งหมด การที่เธอมั่นใจทำให้เธอใจร้อนเป็นบางครั้ง และไม่มีเหตุผลในบางที

ลักษณะสถานภาพทางสังคม (Social aspect)

พรานทุม : พรานเป็นหัวหน้าครอบครัว อาศัยอยู่กับลูกสาวหนึ่งคนและภรรยา เป็นบุคคลที่ชาวบ้านค่อนข้างให้การยอมรับในฝีมือการล่าสัตว์และการใช้ชีวิตในป่า ทุกคนต่างรู้ว่าพรานทุมคือพรานที่มีความชำนาญมากที่สุดในหมู่บ้าน แต่ไม่ค่อยมีใครอยากยุ่งหรือมีธุระด้วยเท่าไรนั่นเนื่องจากบุคลิกที่ค่อนข้างเงียบและดูไม่ชอบสูงส่งกับใคร

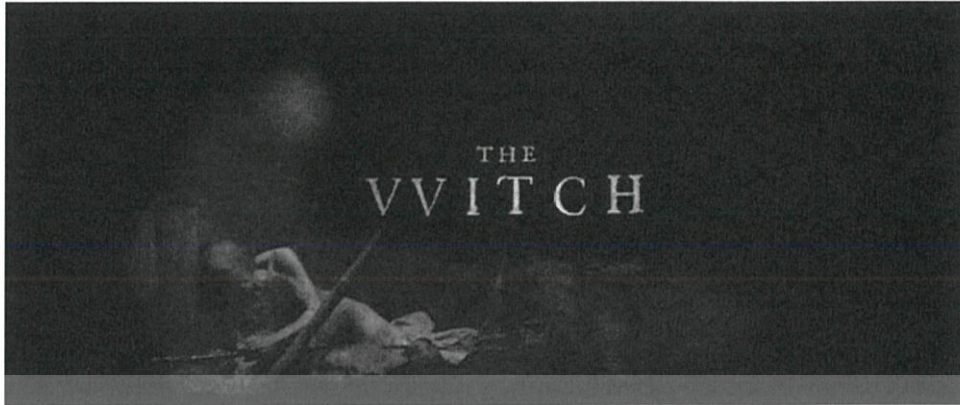
นักข่าว : เริ่มทำงานในวงการบันเทิงจากการเป็นนักข่าวภาคสนาม จนมีชื่อเสียงในจังหวัดระดับหนึ่ง เนื่องจากพุดจาได้คล่องแคล่วชัดเจน คู่มือความรู้ หลังจากนั้นจึงหันมาทำรายการเคเบิลท้องถิ่นของตน เป็นรายการร้องเรียนปัญหาต่างๆ ในสังคมและเชิดชูผู้กระทำความดี จนปัจจุบันได้เป็นเจ้าของช่องเคเบิลนั้นเต็มตัวแล้ว

อ้อนนักเรียนสาว : เป็นเด็กกำพร้าที่ไม่มีพ่อแม่ เธออาศัยอยู่กับยายซึ่งแก่แล้ว นอกจากเวลาเรียน เธอใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บ้านกับยาย ซื่อสัตย์เธอได้รับความรักและการสอนสั่งเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด แต่สำหรับเธอในตอนนี้ความรักจากยายอาจไม่มากพอหรืออาจดูไม่มั่นคงเท่าความฝันที่วันเรียนเรียกร้องให้เธอออกตามหา

การศึกษาองค์ประกอบศิลป์จากภาพยนตร์ระทึกขวัญเรื่อง THE WITCH

The witch ภาพยนตร์สัญชาติอังกฤษที่เล่าเรื่องราวของครอบครัวต้องคำสาปในช่วงยุคล่าแม่มด คำกับและเขียนบทภาพยนตร์โดย Robbert Eggers ภาพยนตร์มีความระทึกขวัญด้านองค์ประกอบศิลป์และการถ่ายทำเป็นอย่างมาก ตัวบทภาพยนตร์ก็มีความสมจริง เนื่องจากบทสนทนาส่วนใหญ่นำภาษามาจากบันทึกของจริงในสมัยนั้น ภาพยนตร์เข้าชิงทั้งหมด 57 รางวัล และชนะเลิศ 35 รางวัลรวมทุกการประกวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง the witch

ที่มา : [the witch official movie site](http://thewitch-movie.com/) ,สืบค้น 7 มิถุนายน พ.ศ. 2559 ,เข้าถึงได้จาก <http://thewitch-movie.com/>

เนื้อหาโดยย่อของภาพยนตร์เรื่อง THE WITCH

The witch เรื่องราวของครอบครัวอังกฤษที่ถูกเนรเทศออกจากหมู่บ้านชนบท พวกเขาย้ายถิ่นฐานมาทำไร่เล็กๆอยู่ใกล้ป่าแห่งหนึ่ง ป่าแห่งนี้นำพาความดีลึบมากมายมาสู่ครอบครัวที่ต้องคำสาปนี้ ครอบครัวเสียชีวิตลงไปถึงสองคน ขณะที่แม่เริ่มเสียชีวิตทำร้ายพี่สาว พี่สาวป้องกันตัวเองแต่พลังมือแม่ของตน พี่สาวหันหน้าเข้าหาอำนาจมืดผ่านการชักจูงของซาตาน และเธอกลายเป็นแม่มดในที่สุด

ภาพที่ 2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง the witch

ที่มา : [รีวิว the witch แม่มดในพรงไพร \(ออนไลน์\)](http://www.kwanmanic.com/the-witch-review/) ,สืบค้น 7 มิถุนายน 2559 ,เข้าถึงได้จาก

<http://www.kwanmanic.com/the-witch-review/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ในภาพยนตร์เรื่อง THE WITCH

ภาพยนตร์เรื่อง the witch เล่าเรื่องของครอบครัวต้องคำสาปในช่วงยุคล่าแม่มด หรือช่วงราว ค.ศ. 1480- ค.ศ.1750 ดังนั้นองค์ประกอบศิลป์โดยรวมจึงอิงเข้ากับยุคสมัยนั้นเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า ของใช้ หรือแม้กระทั่งสถาปัตยกรรมที่ปรากฏในภาพยนตร์ ภาพยนตร์เน้นความสมจริงในงานศิลป์เป็นอย่างมาก แสงในภาพยนตร์มีลักษณะ LOW KEY เพื่อเพิ่มความน่ากลัวและการปิดบังข้อมูลแก่ผู้ชม ภาพยนตร์เลือกใช้โทนสีหลักในภาพไม่เกินสองสี และมักใช้สีน้ำตาลหรือสีเทาเป็นหลัก เพื่อควบคุมอารมณ์ของภาพยนตร์ให้กะมุกกะมัวอยู่ตลอดเวลาแม้กระทั่งในเวลากลางวัน ภาพยนตร์นิยมใช้รูปร่างของธรรมชาติที่มีความบิดเบี้ยวมาใช้ในการส่งเสริมอารมณ์แปลกใจหรือประหลาดใจ และมักใช้ควบคู่กับเพลงประกอบที่เป็นเสียงประหลาดที่ไม่มีเมโลดี้ เน้นการสร้างอารมณ์มากกว่าความหมายหรือที่มา โดยมักใช้ภาพกว้างของธรรมชาติที่ถูกเปิดเผยไม่หมดมาใช้ ทำให้ตัวข้างพเจ้าเองรับรู้ถึงสภาวะที่เรียกว่า Sublime ได้

การศึกษาบทบาทยนตร์จากภาพยนตร์เรื่อง FUNNY GAME

Funny game เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเรื่องราวอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับครอบครัวคนรวยครอบครัวหนึ่งที่ประกอบไปด้วย พ่อ แม่และลูกชาย โดยฝีมือของผู้ชายโรคจิตสองคน กำกับกวแสดงโดย Michael Heneke ภาพยนตร์ถูกนำมาทำใหม่หนึ่งครั้งโดยผู้กำกับคนเดียวกัน Michael Heneke เลือกที่จะถ่ายซ้ำกับภาพยนตร์ในเวอร์ชันแรกทั้งหมด ทั้งขนาดภาพ มุมกล้องรวมถึงบทสนทนา โดยเขาให้เหตุผลสั้นๆว่า “ก็แบบเดิมมันคืออยู่แล้ว”

ภาพที่ 3 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง funny games ปี 1997และ 2007

ที่มา: หนังสือบอกต่อ วิชาภาพยนตร์เก่าและใหม่ แนะนำหนังสนุก (ออนไลน์) , สืบค้น 7 มิถุนายน พ.ศ. 2559

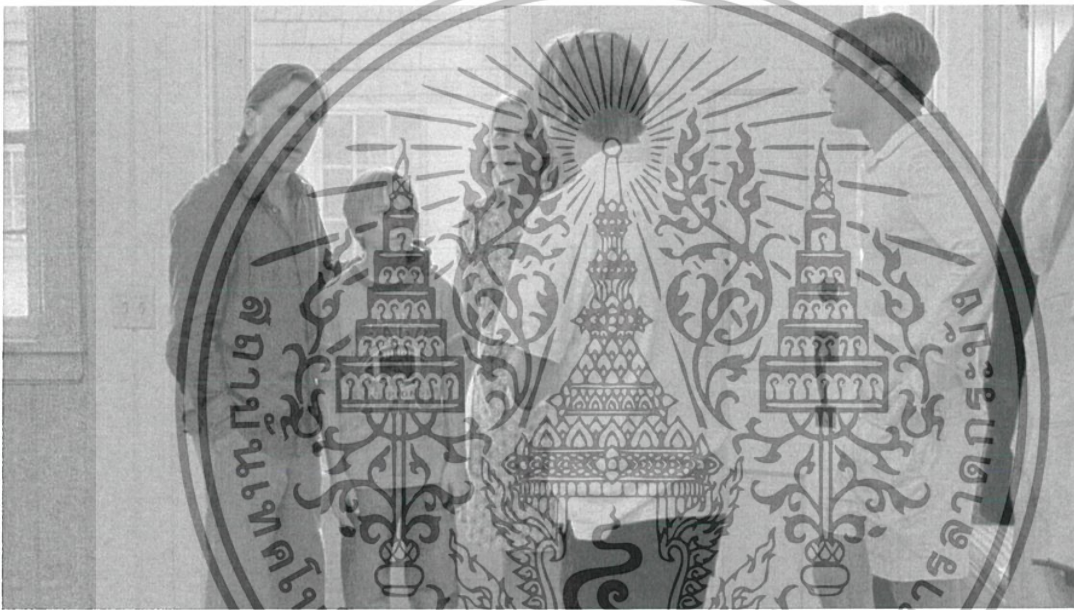
เข้าถึงได้จาก[http://nungdeeboktor.blogspot.com/2015/03/funny-games-1997-funny-games-2007-](http://nungdeeboktor.blogspot.com/2015/03/funny-games-1997-funny-games-2007-remake.html)

[remake.html](http://nungdeeboktor.blogspot.com/2015/03/funny-games-1997-funny-games-2007-remake.html)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาโดยย่อของภาพยนตร์เรื่อง FUNNY GAME

ที่บ้านพักตากอากาศข้างทะเลสาบนั่นแห่งหนึ่ง ขณะที่ครอบครัวนี้กำลังทำกับข้าวอยู่ มีชายร่างอ้วนแปลกหน้านามว่า ปีเตอร์เข้ามาในบ้านเพื่อขอไข่ไปทำอาหาร คุณแม่ของบ้านนี้ก็เลยให้ไข่เขาไป ทว่าปีเตอร์ทำไข่แตกและขอไข่ใหม่ไปอีก จนคุณแม่รู้สึกตัวเองกำลังโดนคุกคามเลยมีมารยาทไม่ดีใส่ชายร่างอ้วนและนั่นทำให้เพื่อนของปีเตอร์นั่นก็คือ พอลเข้ามาในบ้านด้วย เพื่อขอให้คุณแม่ของครอบครัวนี้ขอโทษปีเตอร์ที่ทำมารยาทไม่ได้ใส่ คุณพ่อได้วิ่งเข้ามาดูเกิดเหตุการณ์จึงถูกพอลตีด้วยไม้ Golf จนขาหักและแล้วพวกเขา ก็แสดงเจตจำนงของตัวเองออกมา โดยทั้งสองคนได้บังคับให้ครอบครัวนี้มาเล่นเกมสนุกๆกับพวกเขา โดยมีเงื่อนไขง่ายๆว่า พรุ้งนี้เข้าทั้งครอบครัวจะไม่มีใครรอดไปได้

ภาพที่ 4 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง funny games

ที่มา: [funny games 2007 เกมหลอหลอน วันหยุดโหด \(ออนไลน์\)](https://iclickmovie.com/?page=Movie.ShowMovie&movieID=4243), สืบค้น 7 มิถุนายน พ.ศ. 2559 , เข้าถึงได้จาก <https://iclickmovie.com/?page=Movie.ShowMovie&movieID=4243>

วิเคราะห์การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง FUNNY GAME

เหตุการณ์ทั้งหมดที่ดำเนินในเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งในภาพยนตร์เรื่อง Funny game ไม่ได้มีการดำเนินเรื่องที่ซับซ้อนมาก แต่เน้นถึงการแฝงนัยยะทางความหายแทรกเข้าไปในภาพยนตร์มากกว่า

Sequence 1: Set-up

ภาพยนตร์เปิดด้วยภาพถ่ายจากมุมสูงให้เราเห็นรถที่กำลังเคลื่อนผ่านไปตามถนนก่อนจะตัดภาพลงมายกในรถเผยให้เห็นทั้งครอบครัวนั่งฟังเพลงคลาสสิกกันอยู่ภายในรถ พวกเขาพูดคุยกันเรื่องสนุกสนานที่จะทำในวันหยุด ทว่าพอพวกเขาเปลี่ยนเพลงที่น่าจะเป็นเพลงคลาสสิกปรากฏว่ามันกลับกลายเป็นเพลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมทัลรีคที่แสบแก้วหู ทว่าสิ่งที่เราเห็นขัดแย้งกับสิ่งที่ครอบครัวนี้รู้สึก คนในครอบครัวไม่ได้ยินเสียงแบบเดียวกับเรา และนั่นคือสัญญาณเริ่มต้นที่ครอบครัวนี้จะเจอกับอันตราย

Sequence 2: conflict

ปมปัญหาแรกของเรื่องมาหลังจากภาพยนตร์ดำเนินไปประมาณสิบห้านาทีหรือคิดเป็นประมาณช่วงที่หนึ่งส่วนห้าของเรื่อง ชายร่างอ้วนเข้ามาขอไปจนทำให้เกิดเหตุทะเลาะกันขึ้นระหว่างชายร่างอ้วนและชายร่างผอมกับครอบครัวนี้ ชายร่างผอมใช้ไม้กอล์ฟตีขาคุณพ่อจนขาหัก ก่อนเปิดเผยเจตจำนงของตนออกมา ชายร่างอ้วนและผอมต้องการให้ครอบครัวนี้เล่นเกมที่เดิมพันด้วยชีวิต โดยพวกเขาเดิมพันว่าครอบครัวนี้จะไม่รอดก่อนรุ่งเช้า

Sequence 3: Character Development

ในช่วงนี้คือช่วงที่ตัวละครในครอบครัวพยายามดิ้นรนเอาตัวรอด ในขณะที่ตัวละครชายร่างผอมและอ้วนเพลิดเพลินกับเกมที่ตนสร้างขึ้น ผู้กำกับ Michael Hencke ตั้งใจให้คนดูได้เห็นถึงความรุนแรงที่เราปรารถนาก่อนได้รับชม เราคาดการณ์ไว้แล้วว่าต้องเกิดเรื่องราวขึ้นกับครอบครัวนี้ แต่เราก้ยังอยากดู โศกนาฏกรรมนี้อยู่ดี Michael Hencke จึงขัดเขี่ยสภาพความรุนแรงที่เกิดคาดและ โหดร้ายเกินจริงให้เราได้ชมเหมือนเป็นการถามคนดูกลับไปว่า “ชอบแบบนี้สักไหม้ย”

Sequence 4: mid-point

ภาพยนตร์ดำเนินมาถึงในช่วงกลางของเรื่อง ลูกชายสามารถหนีออกจากบ้านของตัวเองได้ เขาวิ่งไปขอความช่วยเหลือที่บ้านหลังหนึ่งแต่กลับ ไม่มีคนอยู่ ลูกชายพบปืนยาวภายในบ้านจึงยึดมาป้องกันตัว ชายร่างผอมตามมาและจับลูกชายได้อย่างตาย เป็นการตอกย้ำความรู้ดีเสียและอ่อนแอของเด็ก ที่คัดค้านความคิดกลุ่มคนโลกสวยอย่างสิ้นเชิง

Sequence 5: all is lost

ลูกชายถูกชายร่างผอมจับกลับมามีค้รวมกับพ่อและแม่ของเขา ช่วงเวลาใกล้สว่าง ชายร่างอ้วนยิงลูกชายเสียชีวิต ชายทั้งสองหายออกไปจากบ้านอย่างไร้สาเหตุ ทั้งร่างศพลูกชายไว้กับพ่อแม่ของเขาเท่านั้น

Sequence 6: fight back

หลังจากที่ชายทั้งสองจากไป คุณแม่ได้สติก่อนเป็นคนแรก เริ่มพยายามดิ้นรนหนีอีกครั้ง คุณแม่แก้มัดคุณพ่อได้สำเร็จ คุณแม่อาสาออกไปตามความช่วยเหลือ ส่วนคุณพ่อรออยู่ที่บ้านเนื่องจากคนขาหัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงนี้คนดูรู้สึกถึงความหวังอันริบหรี่ว่าสองสามีภรรยาคู่นี้อาจมีโอกาสรอดไปได้บ้าง แต่สุดท้ายความหวังก็พังทลายหลังชายทั้งสองจับตัวคุณแม่ได้ที่บริเวณถนนทางเข้าหมู่บ้าน

Sequence 7: Climax

ในช่วงที่กราฟความตื่นเต้นของภาพยนตร์พุ่งสูงถึงขีดสุด ผู้ชมกำลังลุ้นว่าสองสามีภรรยาหรือชายสองคนจะเป็นฝ่ายชนะในเกมนี้ ชายสองคนทำการควักปืนออกมายิงคุณพ่อจนเสียชีวิต เหลือเพียงคุณแม่ที่ต้องรับชะตากรรมเพียงลำพัง ชายสองคนพาคุณแม่ขึ้นเรือใบบริเวณทะเลสาบติดกับหมู่บ้าน

Sequence 8: Resolution

ช่วงบทสรุปของภาพยนตร์ ผู้ชมอาจมีความหวังเล็กๆว่าคุณแม่อาจจะรอด แต่ในทันใดนั้นชายร่างอ้วนและผอมก็จับคุณแม่ถ่วงน้ำเสียชีวิตที่บริเวณทะเลสาบแห่งนั้นทันที ภาพยนตร์จบด้วยฉากที่ชายทั้งสองเดินตรงไปที่บ้านอีกหลังหนึ่ง เกาะประตูและขอใช้อีกเช่นเคย เป็นบทสรุปว่าเขทั้งสองจะดำเนินการทำสิ่งชั่วร้ายนี้ต่อไปเรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง TRAPPED เป็นบทภาพยนตร์ที่มีเค้าโครงเรื่องมาจากความทรงจำของข้าพเจ้าตลอดช่วงการเรียนในมหาลัย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องเริ่มบันทึกเหตุการณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าไว้โดยย่อเพื่อเลือกนำเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกร่วมมาจัดวางไว้ในภาพยนตร์ และคิดเพิ่มเติมให้บทภาพยนตร์ดูไม่จืดชืดเกินไปเสียทีเดียว โดยข้าพเจ้าต้องการให้บทภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นบทภาพยนตร์ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงขับเคลื่อนในการทำงานต่อไป

การพัฒนาบทภาพยนตร์

การพัฒนาบทภาพยนตร์เรื่อง TRAPPED เป็นกระบวนการที่ยาวนานพอสมควร เนื่องจากข้อมูลหรือแรงบันดาลใจเริ่มต้นนั้นมาจากประสบการณ์ตลอดทั้งสี่ปีในมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้า จึงมีความจำเป็นต้องคัดทอนและแต่งเติมสีสันเป็นจำนวนมาก เพื่อให้มีความบันเทิง และมีแง่คิดที่สามารถเปรียบเทียบได้กับภาพสังคมจริง

สรุปการวางโครงเรื่องของภาพยนตร์ระทึกขวัญ

Sequence 1: set-up

ในช่วงแรกของภาพยนตร์เปิดเรื่องด้วยภาพรายการทางโทรทัศน์ที่นายพรานไปออกรายการ “the hero show” ผ่านการสัมภาษณ์ อีกทั้งยังให้ข้อมูลในเรื่ององประกอบศิลป์ของภาพยนตร์ที่มีความเหนือจริง ให้คนดูได้เตรียมรับองค์ประกอบเหนือจริงเหล่านี้ก็ไปตลอดทั้งเรื่อง

Sequence 2: conflict

Conflict หรือปมปัญหาแรกของเรื่อง คือเหตุการณ์ในอดีตที่เล่าย้อนกลับไปก่อนนายพรานจะมาออกรายการ นั่นคือครั้งแรกที่ตัวพรานได้เจอกับนักข่าวเป็นครั้งแรก นักข่าวเริ่มอยู่รอบตัวนายพราน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติดตามและเฝ้าดู ทำให้นายพรานเกิดความสับสนกังวลและต้องการออกตามหาตัวนักข่าวคนนั้น จนหลงมาติดกับดักเข้านายเวลาต่อมา

Sequence 3: character development

ช่วงนี้เป็นช่วงที่มุ่งเน้นในการเล่าเรื่องผ่านตัวละครเป็นสำคัญ ให้คนดูได้เห็นถึงจิตใจเบื้องลึกของตัวละคร การเปลี่ยนแปลงและกลไกการป้องกันตัวที่เกิดขึ้นหลังมีเหตุการณ์เข้ามากระทบ พรานทุมตัดสินใจออกตามล่าหาตัวนักข่าว เขาทั้งหลงทางและหวาดกลัว เขาตามหาตัวนักข่าวไม่พบ

Sequence 4: mid-point

ในช่วงกลางเรื่อง พรานทุมพบเข้ากับอ้อน เด็กนักเรียนสาวที่นอนเป็นอัมพาตอยู่ภายในถ้ำกลางป่า ด้วยความที่พรานทุมมีปัญหาทางด้านอารมณ์ทางเพศ พรานทุมตัดสินใจข่มขืนอ้อน โดยลี้มเรื่องราวของนักข่าวไปชั่วคราว ทำให้เขาติดกับของนักข่าวเข้าอย่างจัง นักข่าวแอบถ่ายเหตุการณ์ทั้งหมดเอาไว้เพื่อใช้ประโยชน์กับตัวพราน

Sequence 5: all is lost

ชาวบ้านออกตามหาตัวอ้อน หลังจากอ้อนหายไป ช่วงนี้ของภาพยนตร์พยายามสื่อสารให้เห็นถึงกลไกการแก้ปัญหาของบุคคลแต่ละบุคคลในภาพยนตร์ พ่ออ้อนเกณฑ์ชาวบ้านออกตามหาตัวอ้อนภายในป่า ยายของอ้อนพึ่งพาไสยศาสตร์สวดมนต์อ้อนวอนสิ่งลี้ลับให้คุ้มครองตัวอ้อน ส่วนนักข่าวก็หาประโยชน์กับเรื่องนี้ต่อไป ในขณะที่นายพรานก็ถูกรอรับทำตามเงื่อนไขของนักข่าวเพื่อปกปิดความผิดของตน

Sequence 6: fight back

พรานทุมสามารถช่วยอ้อนออกมาจากป่าได้สำเร็จ และนำตัวอ้อน ไปส่งคืนที่บ้าน คำสวดอ้อนวอนของยายได้ผล ครอบครัวอ้อนกลับมามีความหวังอีกครั้ง หวังว่าอ้อนจะกลับมาเป็นสภาพเหมือนเดิม และคืนที่ยาวนานก่อนผ่านไป

Sequence 7: climax

ในเช้าวันรุ่งขึ้นหลังเกิดเรื่อง พรานทุมกลับมาที่บ้านของอ้อนอีกครั้งเพื่อสืบเรื่อง หลังจากที่ได้คุยกับพ่อของอ้อนพรานทุมรู้ความจริงว่าเรื่องทั้งหมดถูกจัดฉากขึ้น โดยนักข่าวผู้นั้น และตนก็ตกเป็นเหยื่อให้กับกับดักนั้นด้วยตัวของตัวเอง พรานทุมรู้สึกผิดต่อสิ่งที่ตนกระทำ พรานทุมเข้าไปกราบขอขมาอ้อนที่ห้องนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 8: Resolution

ผลลัพธ์ของการกระทำที่พรานทุมได้รับคือการที่เขาต้องไปเป็นลูกน้องของนักข่าวผู้นั้น เพื่อออกคิซ่าๆแบบนี้และหาลูกน้องที่ต้องรับชะตากรรมแบบเดียวกับตนเองแบบนี้อีกต่อไปเรื่อยๆ เพื่อแลกกับความรับที่จะไม่ถูกเปิดเผยต่อสาธารณชน

Scenario

Scene 1

ภายใน / ห้องนั่งเล่น/ กลางวัน

ทีวีจอแก้วขนาดใหญ่ตั้งอยู่กลางห้องนั่งเล่นที่ดูแปลกตา ภายในห้องตกแต่งสวยงามแต่เหมือนไร้ซึ่งชีวิตอาศัย ภายในทีวีรายการเจบีลทีวีท้องถิ่นเปิดค้างอยู่ พิธีกรคนแคระนั่งสัมภาษณ์ก้านั้นทุมอย่างคล่องแคล่วมั่นใจ ต่างจากก้านั้นที่มีอาการเกร็งเล็กน้อยเหมือนไม่คุ้นชินกับการออกรายการประเภทนี้ พิธีกรเริ่มทักความประวัติก้านั้นให้ท่านผู้ชมฟังเล็กน้อย หลังจากนั้นจึงสัมภาษณ์ต่อถึงทัศนคติในการทำหน้าที่ก้านั้นของตัวก้านั้นทุมเอง ก้านั้นหยุดคิดสักพักแล้วตอบไปตามปกติ โดยมีเนื้อความประมาณว่า หลังจากแล้วก้านั้นมีหน้าที่ดูแลความสงบเรียบร้อยภายในตำบล คอยกำกับดูแลผู้ใหญ่บ้านอีกที กล้องดอลลี่เคลื่อนเข้าใกล้ทีวีมากขึ้น เผยให้เห็นนัยน์ตาของก้านั้นชัดเจน

Scene 2

ภายใน / บ้านก้านั้น / ตอนเช้า

โส่งๆๆ (เสียงสุนัขเห่าดังออกมาก่อนที่จะภาพจะปรากฏเล็กน้อย) เผยให้เห็นสุนัขในกรงขนาดใหญ่ บริเวณหน้าบ้าน หลังจากนั้นภาพจึงตัดไปภายในบ้านก้านั้น ก้านั้นทุมใส่หนึ่งใส่รองเท้าบูทอยู่อย่างใจจ่อ แต่งตัวพร้อมที่จะออกไปล่าสัตว์ที่มักทำเป็นประจำเดือนละสองถึงสามครั้งอยู่แล้ว ลูกสาวก้านั้นอายุ 6 ขวบเดินออกมาจากห้องน้ำ ก้านั้นหันไปถามไถ่อาการเนื่องจากเมื่อคืนเธอมีอาการตัวร้อน ลูกสาวก้านั้นบอกว่าตนดีขึ้นแล้ว หลังจากนั้นก้านั้นทุมจึงออกจากบ้านไปพร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโครงการเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดที่เห็นเป็นประโยชน์ในการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประตุรถกระบะกระดิกนิ้วเป็นสัญญาณให้หมา หมากระโดดขึ้นหลังรถอย่างคล่องแคล่ว หลังจากนั้นก็นั่งขึ้นรถตามไปมีท่าที่ไม่รีบนัก แล้วจึงออกรถไป

Scene 3

ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

ภายในห้องตรวจ จุณนักเรียนมัธยมหญิงชั้นปีที่ 5 นั่งยึดตัวตรงอยู่บนเตียงคนไข้ คุณหมอผู้หญิงท่านหนึ่งใช้เครื่องฟังหัวใจทาบลงบริเวณหน้าอกของจุณ หลังจากนั้นจึงเริ่มถามอาการเบื้องต้น ทั้งสองพูดคุยกันปกติ จุณบอกอาการทุกอย่างตามที่หมอมถามโดยไม่ได้ปิดบังอะไร เมื่อคุณหมอตรวจเสร็จ จุณก็ถามคุณหมอว่า “คุณหมอคะ ความฝันนี้มันมีทางเป็นจริงได้มั้ยคะ” คุณหมการทำหน้าเหมือนไม่แน่ใจกว่าจุณต้องการถามจริงๆหรือมีนัยยะอะไร แต่ก็ตอบไปว่าตามหลักแล้วความฝันเป็นสิ่งที่สมองนำข้อมูลเก่าๆในหัวมาใช้ ตามหลักแล้วความฝันจึงเป็นเรื่องราวในอดีตที่เราปรุ้งแต่งขึ้น นั่นแปลว่าการฝันแล้วจะเป็นจริงจึงเป็นไปได้ จุณตั้งใจรับฟังคุณหมอจนจบแล้วจึงเล่าอาการฝันประหลาดที่เธอฝันเห็นลูกแอปเปิลสีแดงในป่าใกล้บ้านซ้ำๆเป็นเวลาเกือบอาทิตย์ให้คุณหมอฟัง หลังจากนั้นหมอสั่งเล่าเหตุการณ์สมัยเด็ก ที่หมอเองก็เคยฝันแล้วเป็นจริงเช่นกัน

Scene 4

ภายใน / สตูดิโอเคเบิลทีวี / กลางวัน

พิธีกรแคะเจ้าของรายการเก็บของใส่กระเป๋าก็เหมือนเตรียมตัวจะกลับบ้าน น้องๆทีมงานถามไถ่เล็กน้อยว่าทำไมรีบกลับกว่าปกติ พิธีกรแคะดีเป็นเรื่องตลกแล้วตอบบายเบี่ยงไป หลังจากนั้นเขาจึงเดินออกจากสตูดิโอ

Scene 5

ภายนอก / ป่าบริเวณใกล้หมู่บ้าน (ป่าใกล้บ้านจุณ) / กลางวัน

จุณเดินเข้าไปในป่า เธอเดินตรงเข้าไปลึกขึ้นเรื่อยๆอย่างแน่วแน่ เหมือนรู้อยู่แล้วว่ากำลังจะไปไหน บริเวณใจกลางป่า จุณหยุดยืนตรงอยู่กับที่ สีหน้าเธอกังวลและแปลกใจก่อนไปทางกลัว เธอ

พบแอปเปิลสีแดงตามความฝันตั้งอยู่บนแท่นเหลี่ยมสีขาวบริเวณกลางป่า เป็นภาพที่เหมือนกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนักผู้ขาดเห็นภาพเบี่ยงประหลาดนี้ในการ์ตูน ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในความฝันของเธอ เธอยืนนิ่งสักระยะหนึ่งสัปดาห์เริ่มทบทวนคิดว่าเกิดอะไรขึ้น หลังจากนั้นจุนเดินตรงเข้าไปใกล้แอปเปิลมากขึ้นเรื่อย เธอหยิบมันขึ้นมาแล้วจึงตัดสินใจกัดลงไปคำใหญ่ หลังจากนั้นเธอเริ่มมีอาการชา จุนล้มตัวลงนอนแน่นิ่งอยู่อย่างนั้น เวลาผ่านไปไม่นานกำนันทุมที่มალ่าสัตว์ผ่านมาพบเธอเข้า กำนันมีท่าทีแปลกใจพอสมควร กำนันมองรอบๆ เมื่อแน่ใจว่าไม่มีใครอยู่บริเวณนั้น เขาจึงเริ่มถอดกระดุมเสื้อจุนออก เผยให้เห็นเนินอกที่นูนขึ้นมา กำนันถอดกางเกงของตน ถกกระโปรงของจุนขึ้นและเริ่มลงมือข่มขืน ในขณะที่เดียวกันพิธีกรคนแคะแอบอยู่บริเวณนั้นพอดี เขาหยิบกล้องขึ้นถ่ายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นจึงหันมามองกล้อง(ผู้ชม) แล้วจึงพูดขึ้น “ช่างโหดร้ายจริงๆ นะครับ” พิธีกรแคะยิ้มขึ้นที่มุมปาก หลังจากนั้นจึงหันกลับไปถ่ายวีดีโอต่อแล้วไม่หันกลับมาอีกเลย

Scene 6

ภายนอก / ถนนที่ตัดเรียบป่า / ตอนเย็น

รถกำนันทุมขับมาด้วยความเร็วสม่ำเสมอแล้วจู่ๆ ก็เบรกรถอย่างกะทันหัน กำนันเปิดประตูเดินออกมาจากรถ เขามองไปรอบๆ อย่างกระวนกระวาย สีหน้าเต็มไปด้วยอารมณ์โกรธและความสงสัย เขาเดินไปรอบรถสักพักเหมือนต้องการหาอะไรบางอย่าง

Scene 7

ภายใน / สตูดิโอเคเบิลทีวี / ตอนเช้า

กำนันทุมเดินเข้ามาที่สตูดิโออย่างมีท่าทีฉุนเฉียว เขาเดินมุ่งตรงไปที่พิธีกรแคะ มือซ้ายกระซอกคอเสื้อชายแคะและกดใบหน้าของชายแคะลงกับโต๊ะ มือขวาล้วงปืนลูกม่ที่เหน็บไว้ที่สะโพกออกมาจ่อบริเวณท้ายทอยชายแคะที่โดนกดอยู่ “มึงซุกกูหรือ ไอห่าแคะ” กำนันทุมพูดขึ้นเสียงดัง ที่มงานในสตูดิโอต่างตกใจส่งเสียงดัง พวกผู้หญิงรีบวิ่งหาที่หลบ กำนันสั่งชายแคะให้บอกทีมของตนให้ออกไปก่อน ชายแคะทำตามโดยไม่ขัดขืน ทีมงานทุกคนออกจากห้องไปเหลือเพียงพิธีกรแคะกับกำนันทุม กำนันทุมเริ่มต่อว่าดูต้าและขู่อสารพัดกับคนแคะว่าเขาต้องเจอกับความโหดร้ายอะไรบ้าง ชายแคะตอบเพียงว่าเขาเป็นนักข่าวแล้วเขาก็มีหน้าที่นำเสนอข่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้รู้เห็นว่าเป็นประโยชน์ในการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปตรงๆว่าชายแคะต้องการอะไร ชายแคะยิ้มขึ้นแล้วตอบอย่างฉะฉานว่าเงินหนึ่งล้านกับการผลักดันรายการให้กลายเป็นรายการเบอร์หนึ่งของจังหวัดแล้วคลิปจึงจะถูกลบ กำหนดรับปากเรื่องจะหาช่องทางพูดคุยให้เพื่อยกระดับรายการให้เป็นรายการของจังหวัด แต่เรื่องเงินกำหนดบอกว่ามันจำนวนมากไป คนแคะไม่พอใจนักแต่ยังเก็บอารมณ์ได้เป็นอย่างดี เขาปฏิเสธข้อตกลงนี้อย่างหน้าตาเฉย ชายแคะก็ยังยืนยันข้อเสนอเดิม กำหนดมีท่าทีหงุดหงิดอีกครั้งเนื่องจากตกลงกันไม่ได้ กำหนดนั่งคิดสักพักโดยไม่พูดอะไร เวลาผ่านไปสักพักกำหนดจึงพูดขึ้น “ผมให้คนสองล้านเลย” ชายแคะยิ้มขึ้นทำหน้าที่สงสัยเล็กน้อย “แลกกับอะไรครับท่าน” กำหนดอ้าปากขึ้นจะตอบ ภาพตัดไป

Scene 8

ภายใน / ห้องนั่งเล่น / กลางวัน

ที่วิวจอกว้างขนาดไม่ใหญ่มากตั้งอยู่กลางห้องนั่งเล่นที่ดูแปลกตา ภายในห้องตกแต่งสวยงามแต่เหมือนไร้ซึ่งชีวิตอาศัย ภายในที่ก็เป็นรายการของชายแคะที่สัมภาษณ์กำหนดหนุ่มต่อจากตอนเปิดเรื่อง ชายแคะพูดขึ้น “เออละหะ แล้วที่สำคัญที่สุดเมื่อไม่ถึงอาทิตย์ที่ผ่านมาอะนะครับ ถ้าใครติดตามข่าวก็จะเห็นว่ากำหนดได้ช่วยเหลือผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งหมดสติไปออกมาจากป่า กำหนดรู้สึกยังไงบ้างครับที่ตอนนี้ตัวเองกลายเป็นฮีโร่ตัวจริงไปแล้ว ” ภาพตัดรับหน้ากำหนด “ภูมิใจครับ” กำหนดตอบ

Scene 9

ภายใน/ บาร์แห่งหนึ่ง / กลางคืน

พระรูปหนึ่งเดินขึ้นไปบนเวทีภายในบาร์คว่ำไม้แล้วเริ่มร้องเพลง don't let me down ของวง the Beatle อย่างมั่นใจ ภาพตัดมาเผยให้เห็น นักการเมือง ตำรวจ ทหาร นักเรียน นักธุรกิจ ฝึกนักกีฬา หมอ นั่งอยู่บริเวณโต๊ะภายในบาร์สายตาดำจ้องไปที่พระรูปที่กำลังร้องเพลงอยู่ สีหน้าทุกคนเลื่อนลอยเหมือนไม่รับรู้และไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าเนื้อเพลงพูดถึงอะไร

Scene 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอก / ป่าบริเวณใกล้หมู่บ้าน (ป่าใกล้บ้านจุน) / กลางวัน

แทนสีขาวตั้งตระหง่านอยู่บริเวณกลางป่าไร่ซึ่งผลแอปเปิ้ลที่เคยมีอยู่ เสียงผีทำเดินใกล้เข้ามาเรื่อยๆ เห็นพุ่มไม้ขยับอยู่ไกลๆ เวลาผ่านไปไม่นานจึงเห็นพิธีกรกระโดดออกมาจากพุ่มไม้นั้น มือขวาถือแอปเปิ้ลสีแดงลูกกลมโต เขานำมันไปวางไว้บนแทนสีขาวที่เดิม

บทภาพยนตร์เรื่อง “เมื่อป่ากรี๊ดร้องในความเงียบ”

Scene 1

ภายในห้องนั่งเล่น/กลางวัน

ทีวี sony จอแก้วสีดำ รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสดูเทอะทะวางอยู่กลางห้องรับแขกมืดๆ ที่ดูเหมือนไร่ซึ่งชีวิตอาศัย จอทีวีถูกเปิดขึ้นเปลี่ยนจากจอเปล่าสีดำ แสดงให้เห็นรายการทีวีที่กำลังเปิดอยู่ เสียงดนตรีสนุกสนานพร้อมภาพพิธีกรคนแคะแสดงขึ้น เหมือนเป็นการเปิดอินโทรของรายการ ภาพตัดเข้ารายการ พรานทุม หน้าตาดีต้นนั่งอยู่ที่โซฟาคุยกับพิธีกรแคะ ลักษณะท่าทางพรานทุมดูไม่ค่อยสบายตัวมากนักเหมือนไม่คุ้นชินกับสถานที่ต่างกับชายแคะอย่างเห็นได้ชัด ชายแคะเริ่มเข้ารายการ

ชายแคะ

“สวัสดีท่านผู้ชมครับ คนดีต้องเชิดชูวันนี้เป็นเรื่องราวของพรานป่าคนหนึ่ง เขามีชีวิตตามปกติล่าสัตว์หากินอยู่ที่จังหวัดสระบุรี วันหนึ่งท่านผู้ชมเชื่อไหมครับเค้าเข้าไปในป่าที่ล่าสัตว์เป็นประจำทุกวัน แต่ครั้งนี้เค้าไปเจอกับบางอย่างเค้า แล้วหลังจากนั้นชีวิตของพรานป่าคนนี้ก็เปลี่ยนไป ขอต้อนรับพรานทุมครับ”

เสียงปรบมือดังขึ้น เหมือนเป็นการปรบมือตามคิวมารยาททั่วไป กล้องแพลงมาจับหน้าพรานทุมยกมือไหว้กล้องหลังจากนั้นจึงตัดเข้ากว้างเหมือนเดิม

ชายแคะ

“โอเคครับพราน ขออนุญาตเรียกพรานทุมนะครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรานทุมพยัคฆ์หน้ารับโดยไม่ได้พูดอะไร ชายแคะจึงว่าต่อไป

ชายแคะ

“ไหนก่อนอื่นพรานทุมช่วยเล่าให้พวกเล่าฟังหน่อยได้มั๊ยครับว่าคำว่า พราน นี้หมายถึงอะไรซะ
คือเค้าทำอะไรกันบ้าง ถ้าจะเป็นนี้ต้องทำยังไงบ้างอะไรแบบนี้อะครับ”

กล้องจับภาพมาที่พรานทุม พรานทุมอัปปากขึ้นเล็กน้อยเหมือนกำลังจะตอบคำถาม เสียงหมาเห่า
ดังขึ้น

Scene 2

ภายในบ้าน/เข้า

หมาพันธุ์ไทยหลังอานตัวสีน้ำตาลส่งเสียงเห่าออกมาผ่านกรงสีเงินที่คุมขังตัวมันไว้ ภาพตัดไป
ภายในบ้าน พรานทุมยกเท้าขวาขึ้นพาดกับเก้าอี้พร้อมใส่รองเท้าบูทสีดำอันใหญ่อยู่ ภาพตัดไป
พรานทุมเดินออกมาจากบ้าน เปิดกรงสุนัขออก พร้อมเอาเชือกผูกกับปลอกคอสุนัข หลังจากนั้น
จึงเดินไปเปิดรถกระบะโตโยต้าคันเก่า สุนัขกระโดดขึ้นหน้ารถบริเวณข้างคนขับทันที พรานทุม
ขับรถออกไป

Cut

Cut

Scene 3

ภายนอกป่า/เข้า

กล้องเคลื่อนผ่านต้นไม้เผยให้เห็นตัวพรานทุมที่เดินอยู่ภายในป่า พรานทุมเดินมาถึงจุดหนึ่งจึง
หยุดเดิน ก้มลงปลดเชือกที่ผูกคอสุนัข ปลดสุนัขให้เป็นอิสระ มันรีบวิ่งนำไปโดยมีท่าที่
กระตือรือร้นผิดปกติ พรานทุมเดินตามไปอย่างช้าๆ โย่งๆเสียดสุนัขเห่าขึ้นเสียงดังเหมือนพบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรู๊เพื่องานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อะไรเข้า พรานทุมรีบเดินตามไป เบื้องหน้าเขาเป็นชายแคะหนึ่ง หน้าตาดูเจ้าเล่ห์และไม่คุ้นเคย กำลังขุดดินอยู่บริเวณที่พรานทุมล่าสัตว์เป็นประจำ พรานทุมใช้มือลูบตัวสุนัขเบาๆ เพื่อให้มันหยุดเห่า พรานทุมมองไปที่ชายแคะโดยไม่ได้พูดอะไร ชายแคะชูมือขวาขึ้นเหมือนเป็นการทักทาย พรานทุมจ้องมองอยู่อย่างนั้นด้วยความสงสัย

Cut

Scene 4

ภายในบ้าน/กลางคืน

เมีย
“พี่ น้องตาลมันยังไม่ดีขึ้นเลยพี่”

พรานทุมก้มหน้าก้มตากินข้าว ไม่ได้แสดงอาการตอบรับอะไร

เมีย
“พี่ พรุ่งนี้เราไปหาพ่อกำนันมัย”

พรานทุมวางช้อนที่กินข้าวเหมือนไม่พอใจ เงยหน้าขึ้นคุยกับเมียอย่างจริงจัง

พรานทุม
“คุยก็รอบแล้ว ก็บอกแล้วเค้าไม่มาช่วยหรอก บ้านเราไม่มีอะไรให้เค้าช่วย”

เมีย
“พี่ ทำไมพี่ไม่ลองคุยก่อน”

พรานทุม
“เห้ย”

เมียพรานทุมสะดุ้งขึ้นด้วยทั้งความตกใจและความกลัวเล็กน้อย หลังจากนั้นจึงใช้เสียงที่นุ่มนวล

ขึ้นพูดต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อย

“พี่ทุม พี่ก็รู้ว่าปกติสาพี่งพี่ตลอด สาเชื่อพี่ตลอดนะ แต่พี่งพี่งสาก่อนนะ วันนี้สาเจอคนแคะ
คนนิ่งมา ”

พรานทุมรีบเงยหน้าขึ้นพี่ง

พรานทุม

“เจอที่ไหน”

เมื่อย

“บ้านพี่ เค้มาที่บ้าน เค้บอกว่าเค้รู้จักกับพ่อกำนัน ถ้ามีปัญหาให้ไปคุยกับพ่อกำนันแล้วอ้าง
ชื่อเค้ก็ได้พี่”

พรานทุม

“แล้วทำไมลุงจุมมันจะมาช่วย เอ็งมันเชื่อคนง่าย”

เมื่อย

“และจะให้ทำไงอะพี่ ลุงมันจะไม่มีอะไรกินอยู่แล้ว”

เมื่อยพรานทุมตะโกนขึ้นเสียงดัง พรานทุมใช้สองมือทุบโต๊ะ จานข้าวกระเด็นคว่ำลง พรานทุม
หายใจเข้าลึกๆเหมือนสงบสติอารมณ์ บรรยากาศห้องเงียบกริบ ลูกสาวพรานทุมเริ่มส่งเสียง
ร้องไห้ เมื่อได้สติพรานทุมจึงพูดต่อไป

พรานทุม

“เดี๋ยวพรุ่งนี้พี่จะเข้าป่าอีกที ถ้าได้สัตว์ใหญ่อาจจะอยู่ได้อีกสามสี่อาทิตย์ ช้างในผลไม้ก็ยังดีอยู่
เดี๋ยวจะลองเก็บมาขายน่าจะได้อาณา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมียพรานทุมฟังยังไม่ทันจบก็อ้อมลูกเดินออกไป ทิ้งพรานทุมไว้เพียงลำพัง โก่อ้สุนัขเห่าขึ้นอีกครั้ง เสียงดัง พรานทุมสังเกตเห็นออกไปบริเวณต้นนอก เห็นไม้ซัดน้ก

พรานทุม

“ไอ้โก้ เจียบ”

สุนัขยังเห่าอย่างต่อเนื่อง พรานทุมจึงเดินออกไปเช็คด้านนอกดูอีกที เขาหยิบตะเกียงเจ้าพายุ ออกไปด้วย ไอ้โก้ยังเห่าอยู่อย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ปรากฏคือ เสียบและหมวกของชายแคะวาง ตั้งอยู่บริเวณหน้ากรงสุนัข ลักษณะเสียบถูกเสียบกับพื้นดิน หมวกวางอยู่ด้านบนเสียบอีกที

Cut

Scene 5

ภายนอก/ป่ากลางวัน

พรานทุมที่ปีนกระบอกยาวเดินเข้าไปในป่า สุนัขรับใช้เดินนำหน้าเหมือนเคย จู่ๆสุนัขเริ่มเห่าขึ้น ทำที่กระตือรือร้นผิดปกติ

พรานทุม

“ไอ้โก้ มีอะไร”

โส่งๆๆ โก่อ้สุนัขของพรานยังเห่าอย่างต่อเนื่อง พรานทุมรีบเดินไปดูและหยุดชะงักลง เบื้องหน้า พรานเผยให้เห็นนักเรียนหญิงคนหนึ่ง ใส่ชุดนักเรียนต่างจังหวัดนอนแน่นิ่งอยู่บริเวณหน้าแท่น ประหลาดสีขาว ข้างตัวนักเรียนหญิงมีแอปเปิลแดงตกอยู่ บริเวณผิวแอปเปิลมีรอยกัด พรานทุม รีบสำรวจบริเวณรอบไม่พบใคร พรานทุมตัดสินใจนั่งลงคร่อมร่างนักเรียนหญิง จัดระเบียบ ทำทางให้นักเรียนหญิงนอนหงาย หลังจากนั้นจึงถกกระโปงเธอขึ้น ใช้มือดึงกางเกงในเธอ ออกมา แล้วลงมือข่มขืน นักเรียนนอนแน่นิ่งเหมือนถูกยาพิษเข้าจนไม่สามารถขยับร่างกายได้ เพียงน้ำตาของเธอที่ไหลออกมา มีเสียงดังขึ้นบริเวณพุ่มไม้ พรานทุมหยุดชะงักการกระทำ ดังกล่าวแล้วเงยหน้าขึ้นมองอย่างตกใจ แต่เมื่อสังเกตดูดีแล้วพรานทุมไม่เห็นใครจึงลงมือทำต่อ ชายแคะแอบอยู่บริเวณหลังต้นไม้ใช้กล้องวีดีโอบันทึกเหตุการณ์ทั้งหมดหลังจากนั้นจึงหันมา

เอกสารนี้มืองกล้อง(ผู้ชม)จนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายแคะ

“โลกเราช่างโหดร้ายจริง ๆ นะฮะ”

คนแคะยิ้มขึ้นเล็กน้อยบริเวณมุมปาก หลังจากนั้นจึงหันกลับไปถ่ายต่อ ในขณะที่เดียวกับที่พรานทุมเสร็จกิจพอดี พรานทุมถอดเสื้อออก แล้วขยำเป็นก้อนเหมือนผ้าขี้ริ้ว แล้วเริ่มเช็ดคราบต่างๆออกจากตัวนักเรียนสาว หลังจากนั้นก็แต่งตัวให้เขากลับไปอยู่ในสภาพเดิม

Cut

Scene 6

ภายนอก/ถนนเรียบป่า/กลางวัน

รถพรานทุมขับมาด้วยความเร็วปกติ ไทศัพท์ส่ายแปลกไทศเข้ามาที่ไทรศัพท์ของพรานทุม พรานทุมรับไทรศัพท์อย่างไม่ได้ลังเลอะไร

ชายแคะ

“สวัสดีครับพราน”

พรานทุม

“นี่ใคร”

ชายแคะ

“เอาเป็นว่าพรานทุมฟังผมดี ๆ นะครับ แล้วทำตามที่ผมบอก นี่คงเป็นทางที่ดีที่สุดแล้วนะครับ”

รถที่ขับมาด้วยความเร็วปกติหยุดชะงักอย่างกะทันหัน รถจอดนิ่งอยู่สักกระยะสั้น ๆ หลังจากนั้นพรานทุมหักรถกลับตรงไปสู่ทางเข้าป่าอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cut

Scene 7

ภายนอก/ป่า/กลางวัน

พ่อจูน

“จูนลูก (ตะโกนสุดเสียง)”

ชาวบ้าน

“จูน(ตะโกน)”

พ่อแม่ักเรียนสาวพร้อมกับชาวบ้านในบริเวณนั้นตะโกนสุดเสียงเรียกชื่อเธอ แสงจากไฟฉายหลายกระบอกส่องไปมา แสงรอดผ่านต้นไม้กระทบไปกระทบมา ชาวบ้านตั้งแนวเป็นหน้ากระดานตะโกนเรียกชื่อแล้วค่อยขยับเดินมาด้านหน้าอย่างช้าๆ

Cut

Scene 8

ภายนอก/หน้าบ้านจูน/กลางคืน

ภายในบ้าน พ่อแม่จูนนั่งอยู่บริเวณบ้านชั้นล่าง ลุกเทียนไว้กลางบ้าน ทุกคนเจียบสะจัตต่างคนต่างอยู่กับตัวเองโดยไม่ได้พูดอะไร พ่อจูนขยับเข้าใกล้หัวแม่ขึ้นนิดหน่อยเหมือนอยากให้กำลังใจ แต่ก็ยังกลัวๆกลัว เสียงแตรดังขึ้นเสียงดัง พ่อและแม่จูนรีบวิ่งออกไปนอกบ้าน ฝนตกหนัก รถพรานทุมจอดอยู่หน้าพราน พรานทุมอุ่มจูน นักเรียนสาวลงมาจากรถ พ่อจูนรีบวิ่งรับร่างลูกสาวเข้าบ้าน

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9

ภายใน /บ้าน/กลางวัน

จูนนอนอยู่บนพูกที่พ่อและแม่เตรียมไว้ให้ พ่อเซ็ดตัวให้ลูกสาวอย่างช้าๆ พรานทุมนั่งอยู่
ด้านซ้ายของนักเรียนสาวตรงข้ามกับแม่ที่นั่งอยู่ด้านขวา

พรานทุม

“แล้วนี่เค้าเข้าไปทำอะไรในป่าครับ”

พรานทุมโพล่งขึ้นทำลายความเงียบ พ่อและแม่จูนหันหน้ามองพรานทุม

“แม่ก็ไม่แน่ใจ แต่เมื่อวานตอนเช้ามันเล่าให้แม่ฟังว่ามันเจอกับคนแคะคนหนึ่ง”

พรานทุม

“คนแคะหรือครับ”

แม่

“อืม จูนมันเล่าให้แม่ฟัง คนแคะเค้าเข้ามาชมมัน บอกมันสวยหน้าดี เหมือนกับสโนไวท์เลย
แล้วเหมือนเค้าก็ให้สายแหงหาแอบเปิดในป่ามา แม่ว่าเขาคงหยอกมันเล่นแหละ แต่มันอาจจะ
เชื่อเข้าไปหาแอบเปิดในป่าจริงๆ แม่กับพ่อไม่มีค่อยมีเวลาดูมัน แค่ลูกคนเดียวแม่ยังดูแลไม่ได้
เลย”

จูนตื่นขึ้น เมื่อสบตาพรานทุมจูนจึงเริ่มพยายามส่งเสียงออกมา แต่มันก็เป็นแค่เสียงอือๆในลำคอ
จับใจความไม่ได้

แม่

“เป็นอะไรลูก ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อ

“พิกนะลูก ๆ”

พ่อใช้ผ้าผืนเล็กเช็ดหน้าผากลูกสาว พรานทุมกับจูนจ้องหน้ากัน สายตาพรานทุมนิ่งเหมือนไร้
วิญญาณ ส่วนจูนเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

Cut

Scene 10

ภายใน/สตูดิโอ/กลางวัน

อินโทรรายการทีวีเปิดขึ้น เพลงสนุกสนานพร้อมกับภาพชายแคะ

ชายแคะ

“เอละครับ มาถึงช่วงท้ายของรายการแล้วนะครับ ก็อย่างที่ทุกคนทราบดีแล้วนะครับ พรานทุม
พรานที่มีจิตใจดีและกล้าหาญ พรานทุมครับตอนนี้รู้สึกอย่างไรบ้างที่คุณกลายเป็นฮีโร่ของคน
จังหวัดไปแล้ว หลังจากที่คุณได้ช่วยน้องจูน นักเรียนหญิงคนนั้นออกมาจากป่าได้ครับ”

พรานทุม

“ภูมิใจครับ”

Cut

Scene 11

ภายใน/ผับ/กลางคืน

เสียงเพลงดังขึ้น น้องจูนที่กลายเป็นผีขึ้นมาร้องเพลง ตำรวจ ทหาร พยาบาล คุณหมอ
นักศึกษา นักเรียน นักธุรกิจ แม่ค้า ต่างนั่งฟังเพลงอยู่ในผับ หน้าตาเลื่อนลอยไร้วิญญาณ
เหมือนไม่เข้าใจด้วยซ้ำว่าเนื้อเพลงพูดถึงอะไร

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 12

ภายนอกป่า/กลางวัน

ชายแคะขุดหลุมอยู่บริเวณกลางป่าเหมือนเดิม พรานทุมเดินเข้ามาพร้อมแท่นสี่เหลี่ยมสีขาว พรานทุมจับมันวางตั้งที่เดิม ชายแคะหยิบแอปเปิลออกจากกระเป๋ า เอาเข็มฉีดยาฉีดใส่ แอปเปิล แล้ววางมันลงบนแท่นสีขาวกลางป่า ทั้งสองเดินออกจากบริเวณนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

การเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

การวางแผนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ระทึกขวัญเรื่อง TRAPPED ก่อนข้างรัดกุม และละเอียดมากในเรื่องของเวลา เนื่องจากสามารถไปถ่ายทำที่จังหวัดกาญจนบุรีจริง ๆ ได้แค่ 2 วัน คือ วันที่ 8-9 พฤษภาคม 2559 เนื่องจากปัญหาคิวนักแสดง อีกทั้งในการถ่ายทำฉากส่วนใหญ่เกิดขึ้นในป่า แล้วสองวันในการถ่ายทำนี้สามารถคิดได้เป็นแปดสิบเปอร์เซ็นต์ของภาพยนตร์ทั้งหมด ข้าพเจ้าจึงนำตนเองและทีมงานจำนวนหนึ่งไปเตรียมงานในวันที่ 7 ก่อน เพื่อล่วงหน้าไปหนึ่งวัน และเตรียมความพร้อมให้วันที่ 8 และ 9 ถ่ายทำได้เร็วที่สุด ส่วนอีกยี่สิบเปอร์เซ็นต์คือส่วนของรายการทีวีที่จะถ่ายทำในกรุงเทพฯต่อไปหลังจากถ่ายทำที่กาญจนบุรี ดังนั้นข้าพเจ้าจึงวางแผนแบ่งการเตรียมการถ่ายทำออกเป็น 2 ช่วง คือฉากที่ถ่ายทำในป่ากาญจนบุรี (7-8-9 พฤษภาคม 2559) และอีกช่วงคือหลังกลับจากจังหวัดกาญจนบุรี (ปลายเดือนพฤษภาคม) ซึ่งจะตรงกับคิวนักแสดงหลักที่จะกลับมาว่างอีกครั้ง

การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ในช่วงเริ่มต้น เรื่องการเตรียมการเรื่องบทถือว่าเป็นไปได้ อย่างราบรื่น เนื่องจากมีเวลาเขียนบทนานพอสมควร จนตัวข้าพเจ้ามีความพอใจในระดับหนึ่งแล้ว จึงไม่ได้แก้ไขอะไรจากความคิดเริ่มต้นมากนัก เพียงแค่ปรับให้ภาพยนตร์มีความน่าสนใจมากขึ้น ตามคำแนะนำของเพื่อนและอาจารย์ ปัญหาใหญ่จริง ๆ คือนักแสดงและสถานที่ ด้วยความที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะให้หนังมีความสมจริงมากที่สุด ข้าพเจ้าจึงพยายามคัดเลือกนักแสดงที่มีบุคลิกตรงกับอาชีพนั้น ๆ ที่ตนเองได้รับบทมากที่สุด อีกทั้งสถานที่ที่ข้าพเจ้าพยายามหาป่าที่มีลักษณะดิบชื้น มาถ่ายทำ ทำให้ป่าบริเวณใกล้ๆกรุงเทพฯไม่สามารถถ่ายทำได้แม้จะสะดวกกว่าก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

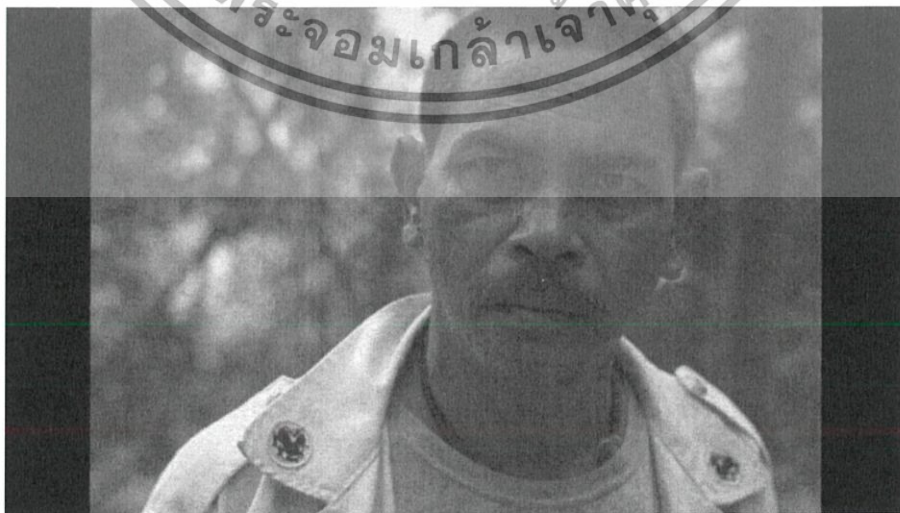
การคัดเลือกนักแสดง

บทภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องของบุคคลที่โกลศัวและข้าพเจ้าเองไม่คุ้นเคย อีกทั้งยังต้องใช้ความสามารถในการแสดงค่อนข้างสูง เพราะภาพตัวเรื่องเล่าผ่านตัวละครนายพรานเป็นสำคัญ อีกทั้งยังใช้ขนาดภาพแคบบ่อยครั้ง บวกกับการวางแผนการถ่ายทำที่มีเวลาแค่สองวัน ทำให้ผู้ที่มารับบทควรมีความสามารถและประสบการณ์ในระดับหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจหานักแสดงที่มารับบทนี้ โดยการจ้างนักแสดงที่มีประสบการณ์ในวงการบันเทิงอยู่แล้ว เพื่อความสะดวกรวดเร็วในกองถ่ายทำ

พรานทุม

พรานทุมต้องรับบทเป็นตัวละครหลักของเรื่อง ที่ค่อนข้างมีลักษณะจิตวิทยาภายในที่ไม่ค่อยจะปกติ เป็นคนรุนแรงและไม่เป็นมิตร ซึ่งบุคลิกทั้งหมดที่ว่ามาก่อนข้างมีความต่างพอสมควรกับผู้รับบทจริงๆ ซึ่งปกติแล้วพี่นัทก็รับงานโฆษณาตลกหรือเล่นตลกคาวเพิ่มมากกว่าการเล่นภาพยนตร์แนวสมจริง ทำให้ในช่วงแรกของการถ่ายทำต้องปรับวิธีการทำงานกันมากพอสมควร

เมื่อผ่านการพูดคุยและสองฝัดสองถูกสักพัก นักแสดงก็มีความเชื่อมั่นในตัวเรามากขึ้น ทำให้การถ่ายทำเป็นไปได้อย่างดีและราบรื่น พอนักแสดงเข้าใจสิ่งที่เราต้องการ บรรยากาศในกองถ่าย และเวลาในการถ่ายทำก็เป็นไปได้อย่างดีไม่ติดขัดอะไร

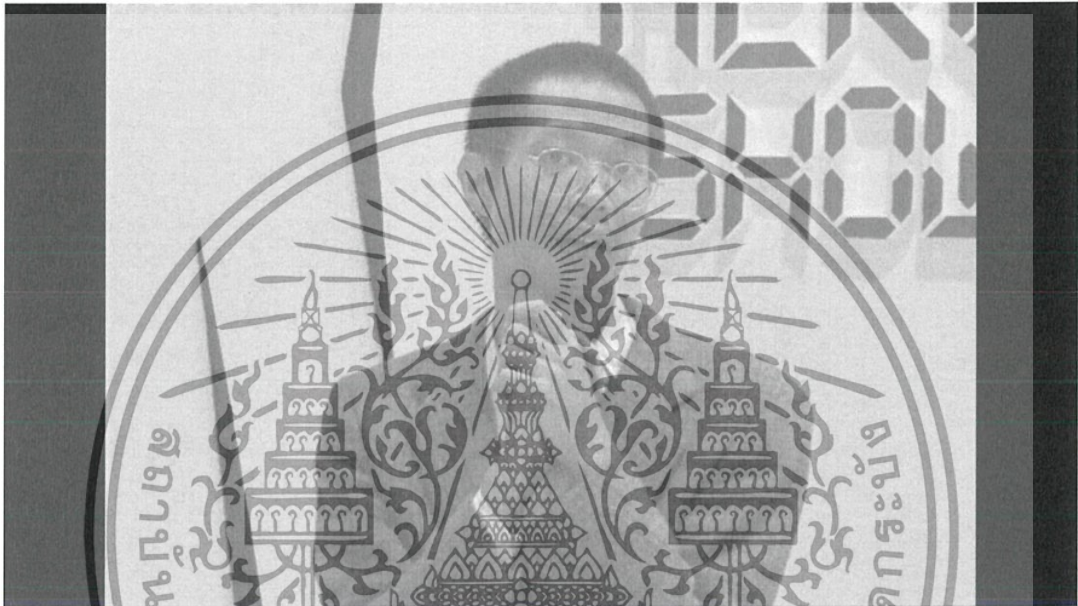

ภาพที่ 5 ภาพของนักแสดงในบทบาท พรานทุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักข่าว

นักแสดงที่รับบทเป็นนักข่าวถือว่าเป็นนักแสดงที่ข้าพเจ้าเห็นภาพชัดที่สุดในตอนแรก เนื่องจากในบทภาพยนตร์ฉบับแรก ตัวละครนักข่าวเองเป็นคนแคะ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นภาพชัดเจน

และรู้ว่าต้องไปหาบุคคลเหล่านี้จากที่ไหน แต่ต่อมามีการเปลี่ยนบทข้าพเจ้าจึงสร้างตัว

ภาพที่ 6 ภาพของนักแสดงในบทบาท นักข่าว

ละครนักข่าวขึ้นมาใหม่ โดยตั้งใจให้ดูมีบุคลิกเป็นมิตรและยิ้มแย้มขึ้น แต่ยังคงลักษณะกายภาพที่ไม่ค่อยปกติ ข้าพเจ้าจึงตั้งใจให้ผู้รับบทนักข่าวคนใหม่มีความสูงและแข็งแรงเพื่อความแปลกในครั้งแรกที่ได้เห็น และคนที่ข้าพเจ้าคิดถึงก็คือนาย จิรัตกาล ซึ่งเป็นเพื่อนของข้าพเจ้าเอง จิรัตกาล มีความรู้ทางภาพยนตร์ทำให้ข้าพเจ้าไม่ลังเลเลยที่จะเลือกเขา เนื่องจากจิรัตกาลสามารถแสดงได้อีกทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระในกองถ่ายทำได้อีกด้วย

นักข่าว เป็นตัวละครที่มีความเจ้าเล่ห์สูง ลักษณะเด่นคือผิวคล้ำแต่ตัวสูงยาวแข็งแรง ตัดผมสั้นใส่แว่น เป็นคนมีบุคลิกแปลกๆ มั่นใจ สนุกสนาน มีลักษณะวิธีการพูดทำทางเหมือนพิธีกรที่มีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจผู้ฟัง

เมื่อผ่านการพูดคุย และอ่านบทเพื่อทำความเข้าใจ นักแสดงมีความเข้าใจตัวละครได้ดี จึง

ง่ายในการปรับ เรียนรู้และฝึกฝน โดยเริ่มจากการให้นักแสดงลองเล่นในบทบาทที่เขาคิดว่าตัวละครเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ชนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี่จะเป็น หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะตัดส่วนที่คิดว่าไม่สมควรออก และเพิ่มความเป็นนักข่าวในแบบฉบับของข้าพเจ้าลงไปมากขึ้นทีละนิด ผ่านการพูดคุยกับตัวนักแสดง จนสุดท้ายเราก็ได้นักข่าวออกมาที่มีทั้งแนวความคิด บุคลิกที่ประสมประสานระหว่างตัวนักแสดงและตัวผู้กำกับอย่างข้าพเจ้าเอง

อ้อน

อ้อนเป็นตัวละครหลักที่ผลสำคัญกับเรื่องเป็นอย่างมาก เป็นคนแรกที่ติดกับดักนักข่าว สุดท้ายตนเองต้องกลายเป็นเหยื่อล่อให้กับนายพรานอีกด้วย เรื่องราวการติดกับครั้งนี้จะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าขาดตัวละครนี้ไป โดยบุคลิกภายนอกอ้อนเป็นนักเรียนต่างจังหวัด ความรู้ น้อยและถูกหลอกให้หลงเชื่อได้ง่าย

ภาพที่ 7 ภาพของนักแสดงในบทบาทอ้อน

นักแสดงที่ข้าพเจ้าเลือกมารับบทเป็นอ้อนในภาพยนตร์ เป็นรุ่นน้องคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีความซื่อในบุคลิกภายนอก และมีความสามารถพื้นฐานในการแสดง อีกทั้งยังคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เนื่องจากเคยทำงานร่วมกันในกิจกรรมละครสถาปัตยกรรมศาสตร์ จึงมีความไว้วางใจเชื่อใจในศักยภาพและความสบายใจในขณะร่วมงานเป็นอย่างมาก จึงตัดสินใจเลือกเธออย่างไม่ลังเลเลย

เมื่อผ่านการคัดเลือกการแสดงและเวิร์คช็อปอบรมเพื่อทำความเข้าใจตัวละครแล้ว นักแสดงก็มีความมั่นใจมากขึ้น ความเงินอายุเริ่มลดลง นักแสดงค่อนข้างเปิดและให้ความร่วมมือ

ในการถ่ายทำมาก จึงทำให้ทุกอย่างค่อนข้างราบรื่นพอสมควร เอกสารที่มอบให้ไว้ก็เพียงพอที่จะใช้ในการถ่ายทำได้เป็นอย่างดี มีอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดงสมทบ

นักแสดงสมทบเกือบทั้งหมดในภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้วางแผนไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่า ต้องการให้เป็นคนในพื้นที่ถ่ายทำหรือคนรู้จัก เพื่อลดค่าใช้จ่ายในเรื่องของการเดินทางและค่าตัว รวมถึงค่าที่พักในฉากที่ทำที่กาญจนบุรี

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง TRAPPED ข้าพเจ้าตั้งใจให้มีความเหนือจริงในด้านบทบาทสมทบ แต่ในเรื่องของการแสดง สถานที่ รวมถึงเครื่องแต่งกาย ข้าพเจ้าตั้งใจให้มีความสมจริงที่สุด ข้าพเจ้า จึงลงพื้นที่เพื่อหานายพรานจริงๆ เพื่อศึกษาเก็บข้อมูลรายละเอียดในเรื่องเสื้อผ้าให้ได้มากที่สุด

สีของเสื้อผ้าในการส่งเสริมอารมณ์ตัวละคร ข้าพเจ้าเลือกใช้สีหม่นที่บ่งบอกถึงความหมองหม่นในจิตใจภายในของนายพรานท่านนี้ โดยตัวนักแสดงเน้นสีน้ำตาลแดง เพื่อเพิ่มความรู้สึกมารยา และปรองดอง ให้ตัวละครมีความโดดเด่นแตกต่างออกมาจากกลุ่มตัวละครอื่นอย่างชัดเจน ส่วน อ่อนก็เน้นเสื้อผ้าที่มีความสมจริง คล้ายกับเด็กต่างจังหวัด

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าตั้งใจทำให้ตัวบทภาพยนตร์มีความเหนือจริงในแง่ค้ำประกอบศิลป์ อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น สถานที่ เสื้อผ้า การแสดง รวมถึงอุปกรณ์ประกอบฉากต้องสมจริง ดังนั้นสิ่งของ ส่วนใหญ่ที่เป็นอุปกรณ์ประจำตัวของแต่ละคนก็จะเป็นของจริง โดยข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่เพื่อขอยืม อุปกรณ์เครื่องใช้ของนายพรานจากนายพรานจริงๆภายในจังหวัดกาญจนบุรี ไม่ว่าจะเป็น กบดัก สัตว์ มีดพราน รถกระบะ รวมถึงบ้านที่ใช้เป็นสถานที่ในการถ่ายทำจริงอีกด้วย

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

สถานที่ถ่ายทำส่วนใหญ่อยู่ที่หมู่บ้านพองกะ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดกาญจนบุรี หมู่บ้านที่ติด อยู่กับบริเวณอุทยานแห่งชาติไทรโยคน้อย วิถีชีวิตการเป็นอยู่ของชาวบ้านมีความใกล้ชิดกับป่าและ มีความใกล้เคียงกับตัวละครนายพรานในเรื่องเป็นอย่างมาก รวมถึงสภาพแวดล้อมมีความสวยงาม ตรงกับองค์ประกอบศิลป์โดยรวมที่ตั้งใจไว้ ต่างจากป่าที่จังหวัดสระบุรีที่ค่อนข้างแห้งกว่ามาก อาจ คล้ายเขาใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ใกล้เคียงกันแต่มีปัญหาเรื่องสถานที่บริเวณ โดยรอบอย่างเช่น บ้านนายพราน ที่ไม่สามารถหาสถานที่ถ่ายทำได้ สุดท้ายการเลือกสถานที่ถ่ายทำบริเวณป่าและบ้าน ตัวละครในเรื่องทั้งหมดจึงเกิดขึ้นที่หมู่บ้านพองกะที่เดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านนายพราน

บ้านนายพรานแห่งนี้ตั้งอยู่ในหมู่บ้านพองกะ เจ้าของบ้านมีอาชีพทำไร่มัน เลี้ยงวัวและไก่ชน ตัวบ้านทำจากไม้ มีคอกวัวและมีบริเวณพื้นที่หน้าบ้านมากเหมาะแก่การถ่ายทำ อีกทั้งองค์ประกอบศิลป์ของบ้านก็ยังมีลักษณะตรงตามบท จึงตัดสินใจเลือกบ้านหลังนี้ไม่ยากนัก

บ้านมีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว ตัวบ้านแต่ละหลังในหมู่บ้านตั้งอยู่ห่างกันพอสมควร เป็นบ้านชั้นเดียวยกสูง ตัวบ้านทำจากไม้ตอกด้วยตะปู มีคอกวัวอยู่ทางขวาของตัวบ้านและมีพื้นที่บริเวณหน้าบ้านค่อนข้างมาก เป็นสถานที่หลักที่นายพรานในภาพยนตร์ใช้ชีวิตอยู่กับภรรยา มีบทสนทนาเกิดขึ้นในฉากกินข้าวระหว่างพรานกับภรรยาช่วงแรกของเรื่อง

ภาพที่ 8 ภาพของบ้านนายพรานที่ปรากฏในภาพยนตร์

บ้านอ่อน

บ้านอ่อนแห่งนี้ตั้งอยู่ในหมู่บ้านพองกะเช่นเดียวกัน เจ้าของบ้านเป็นนายทหารเก่าเกษียณจากราชการ เป็นคนพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี มีความสนิทสนมกับบิดาข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก จึงได้รับการดูแลและความสะดวกสบายอย่างดีขณะถ่ายทำ

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้สองชั้น มีพื้นที่บริเวณหน้าบ้านค่อนข้างมาก ชั้นบนมีห้องนอนลูกสาววัยมัธยมปลาย ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับตัวละครอ่อนเป็นอย่างมาก ทำให้การจัดองค์ประกอบศิลป์ใช้วิธีการปรับและเติมแต่งมากกว่าจัดทุกอย่างใหม่ทั้งหมด เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการให้อ่อนดูมีความสมจริงและมีบรรยากาศคล้ายคลึงกับเด็กต่างจังหวัดจริงๆมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ภาพบ้านอ่อนจากการ blogshot ในวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2559

ป่าในภาพยนตร์

ป่าในภาพยนตร์ทั้งหมดถ่ายทำที่อุทยานแห่งชาติไทรโยคน้อย แต่จุดที่ถ่ายทำถูกแบ่งออกเป็นสองจุดคือ ป่าที่บริเวณตีนเขาและถ้ำกลางป่า ป่าที่บริเวณตีนเขาใช้เวลาเดินทางจากแนวไร่ที่ติดทางเข้าป่าไปประมาณ 3 กม. แต่เนื่องด้วยป่ามีความรกทึบและชันทำให้ใช้เวลาเดินทางร่วมหนึ่งชั่วโมง ถึงจะถึงบริเวณถ่ายทำ การถ่ายทำไม่มีปัญหามากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่จะเป็นกรีฑาที่ตัวละครเดินไปเดินมาหรือทำกริยาต่างๆ มากกว่า ไม่มีบทสนทนาอะไร อุปสรรคกลับเป็นสภาพอากาศที่ร้อนชื้นและมีฝนตกปรอย ทำให้มีความลำบากต่อความสะดวกสบายของทีมงานในกองพอสมควร

ป่าบริเวณที่สองคือถ้ำที่ตั้งอยู่กลางป่า เป็นสถานที่ที่เจ้าหน้าที่อุทยานและชาวบ้านใช้เป็นสถานที่พักผ่อนยามเดินป่า เนื่องด้วยถ้ำมีความเย็นและสามารถหลบฝนได้ ข้าพเจ้าเลือกใช้สถานที่นี้ในฉากข่มขืน เนื่องจากรูปทรงของถ้ำมีความน่าสนใจทางองค์ประกอบศิลป์ ชวนให้นึกถึงสิ่งลึกลับสิ่งที่มองไม่เห็นภายใน อีกทั้งสภาพโดยรอบยังมีพื้นที่ให้ถ่ายทำอีกด้วย ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สถานที่ถ้ำเล่าเรื่อง แม้ว่าจะไม่ได้ตั้งใจไว้แต่แรกก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ภาพป่าเขตรกที่พบที่ปรากฏในภาพยนตร์

มุมมองและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าได้วางแนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอภาพไว้ตั้งแต่แรกแล้วว่า จะเน้นในการนำเสนอความรู้สึกของตัวละครพรานเป็นหลัก ดังนั้นจึงเน้นใช้ภาพแคบ และมุมมองแบบใช้มือถือเพื่อติดตามตัวละครอย่างใกล้ชิด ให้ความรู้สึกถึงสารคดีเพื่อเพิ่มความสมจริงของภาพยนตร์ ใช้หลักการภาพยนตร์แนว Realism มาใช้บ้างแต่โดยรวมภาพการถ่ายทำทั้งหมดเป็นแนว Formalism เน้นการสร้างอรรถรสและองค์ประกอบศิลป์ทางภาพยนตร์มากกว่าความสมจริง

ภาพที่ 11 ขนาดภาพ MS มักใช้ในการติดตามตัวละครในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวระทึกขวัญที่อิงความจริง ทำให้การลงพื้นที่เพื่อ blog shot ในสถานที่จริงเพื่อปรับเปลี่ยนและแก้ไขขนาดภาพและมุมกล้องมีความจำเป็นอย่างมาก shot ส่วนใหญ่จะมาจากความคิดของข้าพเจ้าบวกกับคำแนะนำจากผู้กำกับภาพ สตอรี่บอร์ดที่ชัดเจนทำให้ข้าพเจ้าทำงานได้ง่ายขึ้น ส่วนมุมกล้องที่ต้องการความหวือหวาดิ้นตาและส่งเสริมความเป็นภาพยนตร์ระทึกขวัญ ข้าพเจ้าเลือกศึกษาจากฉากในภาพยนตร์ที่ใกล้เคียงกับฉากในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเอง ซึ่งก็สามารถช่วยข้าพเจ้าได้เป็นอย่างมากเช่นกัน

ดนตรีประกอบภาพยนตร์

ภาพยนตร์ระทึกขวัญเรื่อง TRAPPED ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นตั้งแต่ก่อนถ่ายทำแล้วว่าดนตรีประกอบจะเป็นส่วนผสมสำคัญอีกอย่างของภาพยนตร์ เนื่องด้วยความเป็นภาพยนตร์ระทึกขวัญ ดนตรีประกอบต้องช่วยในด้านของการเพิ่มอารมณ์ตื่นเต้นและหวาดกลัวเป็นปกติอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ดนตรีประกอบมีมากหรือดูถึงการจนเกินไป จากการปรึกษากับผู้ประพันธ์ดนตรี (ศุภยวัฒน์ สังขะธิตะกุล) จึงได้ข้อสรุปว่าจะเน้นการทำดนตรีประกอบที่มีเมโลดี้ที่น้อยที่สุด และใช้เสียงบรรยากาศมาปรุงแต่งโดยเพิ่มเสียงธรรมชาติอื่นๆหรือตัดเสียงบรรยากาศที่อัดมาเพื่อให้ความน่าสนใจยิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้ภาพยนตร์ดูสมจริงและไม่ชักจูงผู้ชมให้รู้สึกกลัวหรือตื่นเต้นจนเกินภาพที่แสดง

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์(Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์ระทึกขวัญเรื่อง TRAPPED เริ่มถ่ายทำตั้งแต่ช่วงต้นเดือนมีนาคม 2559 ในฉากคาราโอเกะย่านลาดกระบัง แต่ข้าพเจ้าตัดสินใจตัดฉากนั้นออกเนื่องจากดูภาพรวมแล้วไม่มีความต่อเนื่องกับภาพยนตร์ หลังจากนั้นเริ่มถ่ายอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม 2559 ที่หมู่บ้านพุงกะ อำเภอบางเสา จังหวัดกาญจนบุรีเป็นเวลาสามวัน หลังจากนั้นจึงกลับมาถ่ายที่โรงถ่ายสตูดิโอกรมการศึกษาดูงานในฉากรายการที่กรุงเทพฯ และเสร็จสิ้นการถ่ายในวันที่ 31 พฤษภาคม 2559

การถ่ายทำที่คาราโอเกะย่านลาดกระบังในวันที่ 10 มีนาคม 2559

การออกกองครั้งแรกของภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มที่ร้านคาราโอเกะชื่อมะลิตั้งอยู่บนถนนลาดกระบัง มีการBlog shot ไว้ก่อนแล้วก่อนวันถ่ายทำจริงหนึ่งคืน ทำให้เข้าในการถ่ายทำเป็นไปได้ อย่างราบรื่นตามที่ตกลงกันไว้ เสียเวลาแค่ในช่วงของการจัดฉากและองค์ประกอบศิลป์ใน

ภาพยนตร์ที่ต้องการให้สวยงามที่สุด เพราะเป็นฉากในฝันของตัวละครเอกของเรื่อง ปัญหาอีกอย่างเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่พบคือเรื่องของนักแสดงที่มีจำนวนมาก ทำให้ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิอยู่กับกองถ่ายทำเต็มที่เนื่องจากต้องหวังถึงความสะดวกสบายของคนในกองด้วยเป็นสำคัญ แต่ในที่สุดเพื่อนทีมงานก็สามารถแบ่งเบารภาระได้เป็นอย่างดี จนถ่ายทำเสร็จในเวลา 18.00 น.ของวันที่ 10 มีนาคม 2559

ภาพที่ 11 ภาพจากฉากการไว้อาลัยที่ถูกตัดออกเนื่องจากปัญหาความต่อเนื่อง

การถ่ายทำที่จังหวัดกาญจนบุรีตั้งแต่วันที่ 7-9 พฤษภาคม พ.ศ. 2559

การถ่ายทำที่จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการถ่ายหลังจากเว้นว่างไปเกือบสองเดือน ในวันที่ 7 ข้าพเจ้าและทีมงานบางส่วน ไปถึงสถานที่ถ่ายทำจริงก่อนหนึ่งวัน เพื่อเตรียมการถ่ายทำที่มีระยะเวลาจำกัดให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยการ Blog-shot และจัดการงานองค์ประกอบศิลป์ในฉากเตรียมไว้ล่วงหน้า วางแผนและพูดคุยกับทีมงานให้เห็นภาพตรงกันมากที่สุด ในเช้าวันที่ 8 ทีมงานส่วนที่เหลือพร้อมนักแสดงตามมาสมทบ ใช้เวลาถ่ายทำทั้งวัน โดยวันที่แปดเป็นการถ่ายทำบริเวณภายในหมู่บ้านพุงกะทั้งหมด ทั้งบ้านอ่อนและบ้านนายพราน ส่วนในวันที่เก้า เริ่มถ่ายทำตั้งแต่เช้าเช่นกัน โดยการถ่ายทำทั้งหมดเกิดขึ้นในป่าที่อยู่ห่างจากหมู่บ้านประมาณ 3 กม. ใช้เวลาเดินทางประมาณหนึ่งชั่วโมงจึงได้เริ่มถ่ายทำ จนแล้วเสร็จในช่วงก่อนฟ้ามืดของวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

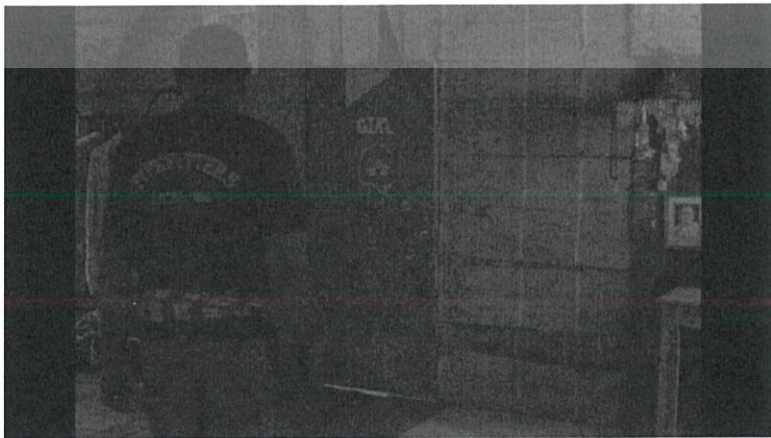

ภาพที่ 12 ภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำ ณ จังหวัดกาญจนบุรี

การถ่ายทำฉากบ้านอ่อน

การถ่ายทำฉากบ้านอ่อนถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ ช่วงกลางวันและช่วงกลางคืน โดยในวันที่ 8 เริ่มถ่ายช่วงกลางวันก่อน ตั้งแต่เวลา 8.00 น.-12.00 น. เป็นฉากการสนทนาระหว่างนายพรานและพ่อของอ่อน ในช่วงแรกเสียเวลาค่อนข้างมากกับการให้นักแสดงทำเข้าใจตัวละครและแนวทางในการแสดง แต่เมื่อคุยกันสักระยะ นักแสดงเกิดความเข้าใจในตัวตัวละครและเกิดความมั่นใจในตัวข้าพเจ้ามากขึ้น จึงทำให้การถ่ายทำในช่วงหลังเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ในฉากนี้ผู้กำกับภาพเลือกใช้แสงธรรมชาติเพื่อความสมจริงที่สุด

ในช่วงเวลากลางคืนเริ่มถ่ายทั้งตั้งแต่เวลา 19.00 น.-21.00 น. เป็นฉากชายของอ่อนสวมมณฑิไพร่พระก่อนที่นายพรานจะนำตัวอ่อนมาคืนที่บ้าน ภายในบ้านผู้กำกับภาพเลือกใช้การจัดแสงด้วยแสงเทียน โดยนำเทียนจำนวนหลายๆแท่งไปตั้งเป็นจุดกำเนิดแสงบริเวณด้านหน้าของแบบที่หันหลังให้กับตัวกล้อง ทำให้แสงมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ส่วนในฉากการนำอ่อนมาคืนใช้แสงหลักจากรถกระบะในฉากถ่ายทำ อุปสรรคในฉากนี้คือรถกระบะมีความเก่าและมักจะดับเป็นระยะขณะถ่ายทำเนื่องจากเครื่องยนต์มีความร้อน

เอกสารภาพที่ 13 ภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำ ณ บ้านอ่อนเขาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำฉากบ้านนายพราน

การถ่ายทำบ้านนายพรานถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนเช่นเดียวกัน คือส่วนของช่วงกลางวัน และในส่วนของช่วงกลางคืน ในช่วงเวลากลางวันเริ่มถ่ายที่ใช้แสงธรรมชาติทั้งหมดแต่งตัวตั้งแต่เวลา 13.00 น.-17.00 น. โดยการถ่ายทำเป็นไปได้อย่างดี ทีมงานมีแรงมากขึ้นหลังจากได้พักผ่อน อาหารกลางวัน ทำให้งานเสร็จได้ตามเวลาที่วางเอาไว้

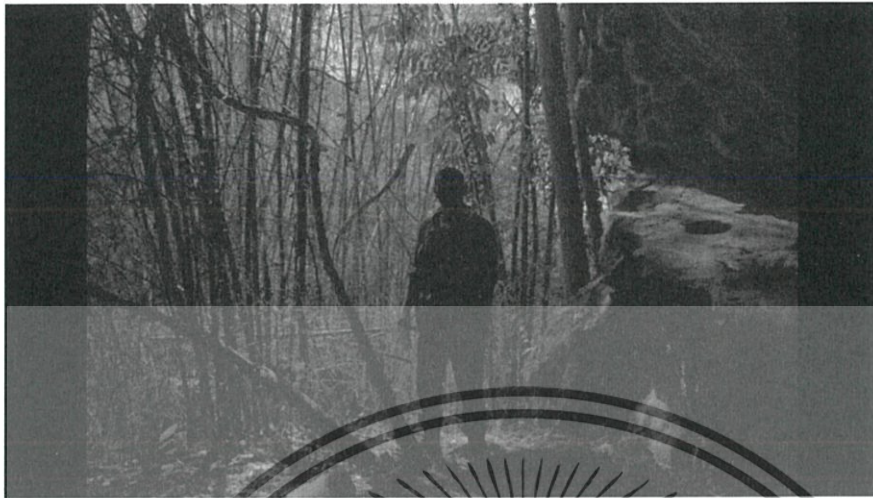
ในช่วงเวลากลางคืนเริ่มต้นตั้งแต่เวลา 21.00 น. -00.00 น. เป็นฉากสนทนาระหว่าง นายพรานและภรรยา ด้วยความที่ฉากนี้เป็นฉากที่นักแสดงต้องแสดงบทบาททางอารมณ์ ข้าพเจ้าจึง ไม่ต้องการให้นักแสดงใช้พลังงานมากๆ โดยใช้เหตุผล ข้าพเจ้าจึงให้นักแสดง ได้มีเวลาซ้อมบทสนทนา กันระยะหนึ่ง เพื่อให้คุ้นเคยและสะดวกรวดเร็วขึ้นในการถ่ายทำจริง แสงหลักในภาพมาจาก หลอดไฟบนหัว เพิ่มแสงด้วยไฟคิโนเล็กน้อย ด้วยความที่เป็นฉากบทสนทนาและนักแสดงทั้งสอง ไม่เคยซ้อมด้วยกันมาก่อน ทำให้ระยะเวลาการถ่ายทำล่วงเลยไปมากกว่าที่วางไว้เล็กน้อย

การถ่ายทำที่ป่าในเขตอุทยานไทรโยคน้อย

การถ่ายทำในป่าเบื้องต้นข้าพเจ้ามีความกังวลเป็นอย่างมาก แม้จะได้ทำการลงพื้นที่ Blog shot

คร่าว ๆ แล้วเมื่อสองอาทิตย์ก่อนการมาครั้งนี้ก็ตาม เนื่องจากบริเวณจุดถ่ายทำต้องใช้เวลาเดินทางเข้าไปประมาณหนึ่งชั่วโมง บวกกับสภาพอากาศร้อนและสภาพภูมิประเทศที่เป็นเขาทำให้ ทีมงานและนักแสดงอาจเกิดความเหนื่อยล้าเป็นอย่างมากห้วงถ่ายทำได้ ข้าพเจ้าจึงวางแผนให้ การถ่ายทำสะดวกสบายที่สุด โดยในช่วงของการเดินขึ้นเขาไปถ่ายทำ ให้ผู้ชายที่ไม่มีหน้าที่มากนัก ในการถ่ายทำด้านบนรับผิดชอบแบกสัมภาระส่วนใหญ่ เพื่อให้แบ่งเบาแรงจากนักแสดงและ ทีมงานหลักที่ต้องใช้พลังงานค่อนข้างมากด้านบน

ถึงบริเวณจุดถ่ายทำเวลา 13.00 น. การถ่ายทำถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนตามลักษณะของ พื้นที่ป่า พื้นที่แรกเป็นพื้นที่ป่ารกทึบ ถ่ายทำฉากเดินทั้งหมดของนายพราน รวมถึงฉากวางกับดัก และฉากที่พบกับนักข่าว ฉากนี้เป็นไปได้อย่างราบรื่น เนื่องจากมีการ Blog shot เอาไว้เกือบจะทั้งหมดแล้ว มีอุปสรรคในช่วงท้ายคือฝนตกลงมาปรอยๆทำให้ต้องเร่งในการถ่ายทำช่วงท้าย จึงไม่สามารถมีเวลาจัดการองค์ประกอบภาพได้ดีเท่าที่ตั้งใจ

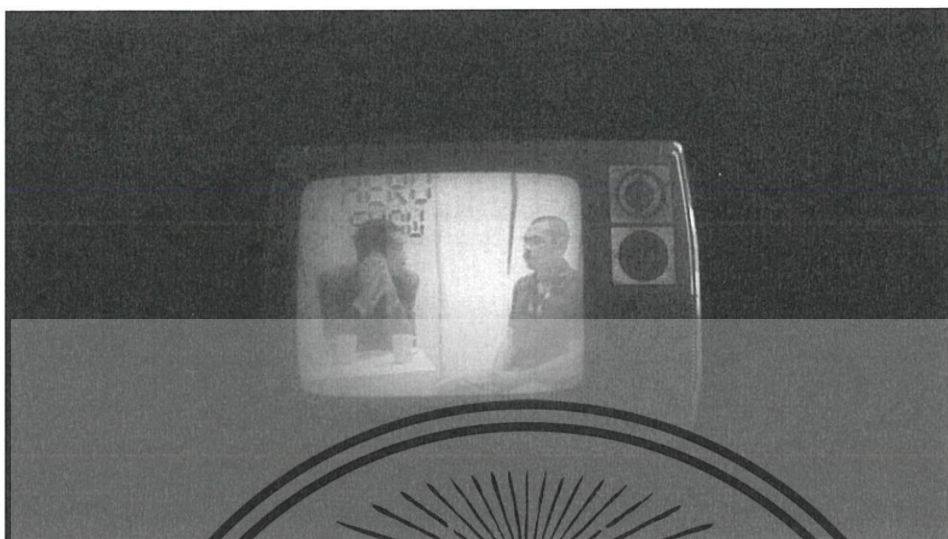
ภาพที่ 14 ภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำ ณ เขตอุทยานแห่งชาติไทรโยคน้อย

บริเวณที่สองคือบริเวณถ้ำกลางป่า บริเวณนี้มีอุปสรรคร่องพื้นที่ถ่ายทำพอสมควร เนื่องจากไม่มีพื้นที่โล่งให้ทีมงานได้นั่งอย่างสะดวกสบาย ทำให้การถ่ายทำกินแรงของทีมงานไปมากกว่าจำเป็น ในเรื่องการแสดงฉากนี้ถือว่าเป็นฉากที่ยากที่สุดของนักแสดงหลักอย่างนายพรานและอ้อน เพราะเป็นฉากข่มขืนที่นักแสดงทั้งสองคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน จึงใช้เวลาค่อนข้างมากในการคุยรายละเอียดวิธีการถ่ายทำให้นักแสดงเข้าใจเพื่อให้ตัวนักแสดงเกิดความมั่นใจมากขึ้น อีกทั้งยังให้นักแสดงได้คุยเล่นกันสักระยะเพื่อความสนิทสนมและความสบายใจขณะถ่ายทำ ใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงก็ถ่ายทำฉากข่มขืนสำเร็จ ทีมงานและข้าพเจ้ารีบลงจากเขาเนื่องจากเกรงว่าฝนจะตกอีกครั้ง ถึงคืนเวลา 17.45 น.

การถ่ายทำที่กรุงเทพในวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2559

การถ่ายทำที่กรุงเทพเกิดขึ้นที่โรงถ่ายภาพยนตร์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ข้าพเจ้าและทีมงานอีกสามคนได้เข้ามาทำการจัดฉากรายการทิ้งเอาไว้นั่งคืนก่อนถ่ายทำ ในเช้าวันที่ 31 เวลา 10.00 น. ข้าพเจ้าและทีมงานเดินทางมาถึงโรงถ่าย ได้นำโฟมมาตัดเป็นก้อนและทาสีติดกับผนังฉากรายการทีวีเพื่อตกแต่งเล็กน้อย ก่อนได้เริ่มถ่ายทำจริงเวลา 12.00 น. การถ่ายทำเป็นไปอย่างรวดเร็วและราบรื่น เนื่องจากถ่ายทำในโรงถ่ายทำให้จัดการปัญหาเรื่องแสงได้ทั้งหมด อีกทั้งนักแสดงและทีมงานยังมีที่พักที่สะดวกสบาย ทำให้บรรยากาศการทำงานเป็นไปอย่างสบาย ๆ มาก ผู้กำกับภาพเลือกใช้กล้องคีวีในการบันทึกภาพ เนื่องจากต้องการภาพที่เหมือนรายการเคเบิลทีวีต่างจังหวัดให้มากที่สุด โดยให้ผู้ช่วยกล้องใช้กล้อง nex-fx700 ถ่ายภาพในขนาดภาพและมุมกล้องใกล้เคียงเก็บไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ว่าเร้ารับว่านี่เป็นงานที่อาจารย์มอบหมายไปก่อนหน้าที่จะไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 ภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำ ณ จังหวัดกรุงเทพ

ขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์(Post-Production)

ขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่ต้องพิถีพิถันเป็นอย่างมาก จำเป็นต้องประสานงานกับหลายๆฝ่าย ทั้งฝ่ายดนตรีประกอบภาพยนตร์ ฝ่ายตัดต่อ ฝ่ายเก็ลยีสี่ ฝ่ายผสมเสียง และฝ่ายทำภาพเทคนิคพิเศษ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ถูกลงรายละเอียดและการเตรียมการไว้อย่างชัดเจนตั้งแต่ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว ทำให้ไม่ต้องแก้ไขปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าระหว่างการผลิตมากนัก ทำให้การลำดับเรื่องเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

การตัดต่อและการลำดับ

ข้าพเจ้าตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Final Cut Pro โดยนำฟุตเทจตามวันที่เรียงไว้มาลำดับตามฉากในภาพยนตร์ที่เตรียมการไว้ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ ในช่วงของ rough cut ข้าพเจ้าเป็นคนลงมือตัดต่อเอง โดยเรียงลำดับภาพทั้งหมด เชื่อมเสียงและตัดต่อจังหวะของภาพยนตร์ ในช่วง fine cut วัชรพงศ์ ศรีพอ เป็นผู้แก้ไขจังหวะการลำดับภาพรวมถึงจังหวะตัดต่ออย่างละเอียด หลังจากนั้นในช่วง final cut ศุภยวัต สัจจะธีรกุล เป็นผู้แก้ไขจังหวะการตัดต่อครั้งสุดท้ายและใส่เสียงทางภาพยนตร์ให้ครบถ้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคภาพพิเศษ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้เทคนิคพิเศษทางด้านภาพในฉากแรกของการเปิดภาพยนตร์ ภาพรายการของนักข่าวที่ฉายอยู่บนจอทีวียุคโบราณที่ลอยอยู่ภายในความมืด ฉากนี้ใช้โปรแกรม after affect ในการซ้อนภาพชุดเทจรายการที่ถ่ายมาลงไปในจอทีวีที่ถ่ายแยกเอาไว้ก่อนหน้านี้ หลังจากนั้นตัดภาพทีวีที่มีภาพรายการอยู่ด้านในเข้าไปในภาพดำ ให้เสมือนว่าทีวีลอยอยู่ หลังจากนั้นจึงทำการแต่งแสงในโปรแกรมเพื่อเพิ่มมิติให้ภาพดูสมจริงมากยิ่งขึ้น

การเกลี่ยสีภาพยนตร์

การเกลี่ยสีในภาพยนตร์เรื่องนี้มีความจำเป็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาพยนตร์มีเนื้อหาที่เป็นแนวที่รึกลับและระทึกขวัญ ทำให้การแต่งภาพเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งนอกจากเสียงที่จะช่วยเพิ่มอรรถรสทางภาพยนตร์ได้ นอกเหนือจากช่วยเพิ่มอรรถรสทางภาพยนตร์แล้วยังช่วยแก้ไขค่าสีที่โดดเด่นกันในแต่ละฉากได้อีกด้วย โดย พลิชฐ์ ตันเดชาบุรรัตน์ เป็นผู้ดูแลในเรื่องนี้ พลิชฐ์ ใช้โปรแกรม davinci ในการทำงาน เน้นสีน้ำตาล เขียวและเทา คึงแสงของภาพให้ low key เน้นการสร้างภาพที่ให้ความรู้สึกระทึกขวัญ

เสียงในภาพยนตร์

เสียงประกอบในภาพยนตร์ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ทำขึ้นใหม่เองและส่วนที่นำเอาต้นฉบับมาดัดแปลง ส่วนที่ทำขึ้นใหม่เองใช้เครื่องสังเคราะห์เสียงหรือ synthesizer ในการสังเคราะห์เสียงที่เป็นเมโลดี้และดนตรีบางส่วนขึ้นใหม่ มวมักกับการเอาเสียงบรรยากาศของป่ามาผสม ส่วนที่ดัดแปลง ข้าพเจ้านำเพลงเจ้าขุนทอง ซึ่งเป็นเพลงกล่อมลูกชาวสยามภาคกลาง ขับร้องโดย นางหวาน ประสงค์สุข มาใช้เครื่องสังเคราะห์เสียงดัดแปลง โน้ตของดนตรีและเนื้อร้องให้เปลี่ยนไป จนไม่สามารถฟังออกว่าเนื้อร้องพูดถึงเรื่องอะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

ในแง่ของการผลิตภาพยนตร์ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้าไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้แต่เดิมที่ได้ ข้าพเจ้าตั้งใจให้วิธีการแสดงของนักแสดงมีความเป็น realistic และรักษาทุกฉากที่ข้าพเจ้าได้ทำการลำดับไว้ในช่วงก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ให้ออกมาเป็นภาพให้จบได้ แต่ด้วยปัญหาหลายๆ อย่าง เช่น การวางแผนของตัวข้าพเจ้าเอง ปัญหาเฉพาะหน้า งบประมาณและคิวของนักแสดง ทำให้สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นไม่เป็นอย่างที่ข้าพเจ้าคิดเอาไว้ ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปตามเหตุการณ์ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสรุปเป็นปัญหาและวิธีแก้ไขได้ดังนี้

ปัญหาเรื่องการแสดงของนักแสดงที่ไม่มีความ realistic อย่างที่ตั้งใจไว้เนื่องด้วยนักแสดงหลักทั้งสามที่ติดต่อไว้ในตอนแรก โคนยกลึก ทำให้นักแสดงใหม่ที่ได้มาไม่มีเวลา workshop การแสดงและทำความเข้าใจในตัวละคร ได้ดีเท่าที่ควร การแก้ปัญหาส่วนใหญ่จึงเกิดขึ้นในขั้นตอนการถ่ายทำ โดยข้าพเจ้าจะเล่าเหตุการณ์ในแต่ละฉากเพื่อให้นักแสดงมีความเข้าใจมากที่สุดก่อน หลังจากนั้นจึงลองให้นักแสดงเล่นก่อนรอบแรก ข้าพเจ้าจะลองปรับจากการแสดงรอบแรกนั้นให้ใกล้เคียงภาพในหัวของข้าพเจ้ามากที่สุด

ปัญหาเรื่องฉากการโอเคที่ข้าพเจ้าตัดทิ้ง หลังจากถ่ายทำฉากการโอเคเสร็จสิ้น เมื่อลองตัดต่อรวมเข้ากับภาพยนตร์ส่วนอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าตัดสินใจตัดฉากการโอเคออก เนื่องจากไม่มีความต่อเนื่องกับภาพยนตร์ในส่วนอื่นๆ ทำให้การเล่าเรื่องในส่วนความรู้สึกของอ้อนขาดหายไป ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาโดยการเน้นข้อมูลของอ้อนให้มากที่สุดและเพิ่มเสียงประกอบที่ให้อารมณ์เศร้าในฉากที่มีอ้อน เพื่อเพิ่มให้ผู้ชมได้รู้สึกความเศร้าในจิตใจตัวละครนี้มากขึ้น

ปัญหาในฉากจบที่ไม่มีความชัดเจน เนื่องจากในช่วงถ่ายทำฉากจบที่จังหวัดกาญจนบุรีเป็นช่วงที่กองถ่ายมีความเร่งรีบมาก เนื่องจากฟ้าใกล้ค่ำแล้วฝนจะตก จึงทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจตัด long shot ของฉากนี้ออก ให้เหลือเพียงภาพ close up แค่อสอง shot แต่เมื่อตัดต่อนำภาพมาเรียงกันทำให้พบว่าภาพไม่เพียงพอที่จะเล่าเรื่องได้ และก็ไม่สามารถกลับไปถ่ายซ่อมได้อีกแล้วเนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอเสนอแนะต่อผู้ที่ทำศิลปนิพนธ์ภาพยนตร์ ในแง่ของผู้ที่ทำในเรื่องที่มีโครงเรื่อง สถานที่ และตัวละครที่มีความห่างไกลจากตัวเองก็คือ ตัวผู้ทำต้องให้ความสำคัญกับขั้นตอนการเตรียมผลิตภาพยนตร์เป็นสำคัญ ให้ความสำคัญในการเลือกสถานที่ที่มีความสมจริง และในขณะเดียวกันคือสะดวกต่อการถ่ายทำ คัดเลือกนักแสดงที่เข้าใจตัวละครและมีประสบการณ์ร่วม ความเข้าใจในบทสนทนาและการกระทำของตัวละครผ่านการพูดคุยกับบุคคลที่ทำอาชีพนั้นจริง ๆ เพื่อเพิ่มเข้าใจในเรื่องที่ใกล้ตัวให้ใกล้ตัวขึ้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และหลังจากนั้นท่านจะทำการถ่ายทำได้ตามใจที่ท่านต้องการ และในกระบวนการสุดท้ายท่านจะสามารถควบคุมให้ผลลัพธ์ออกมาตามที่ตั้งใจไว้ได้ไม่ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

